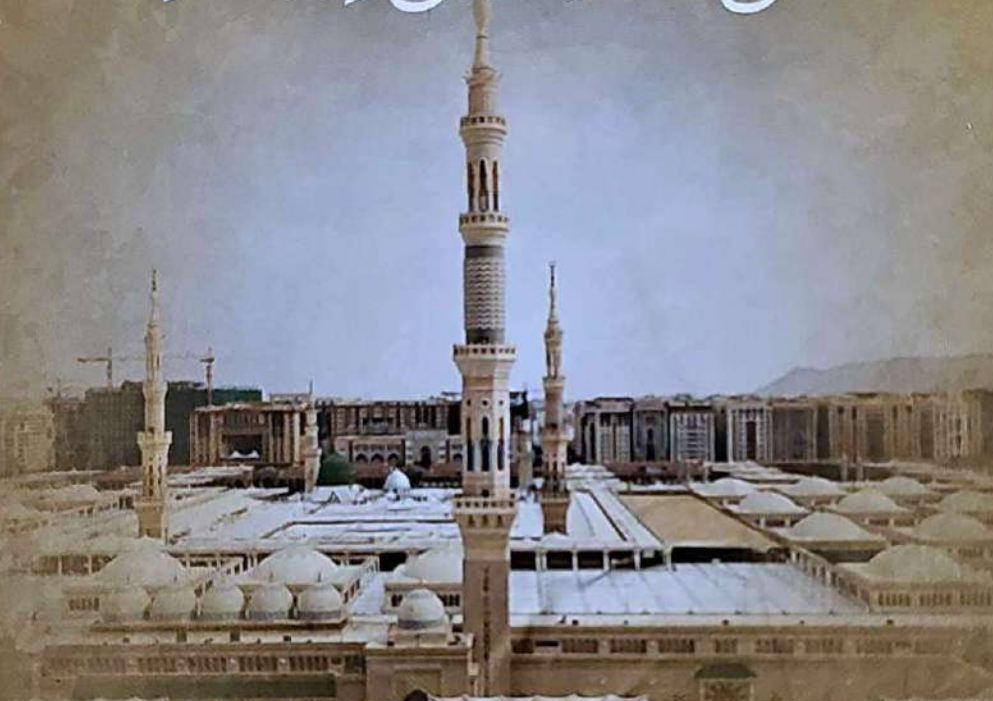

EEN BEKNOPTTE BIOGRAFIE VAN DE PROFEET MUHAMMAD

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

Samengevat vanuit het gedicht:
**Honderd dichtregels over de biografie
van de meest edele der mensheid**

door Ibn Abī al-'Izz al-Ḥanafī
(o. 796 AH) رَحِمَهُ اللَّهُ

met de uitleg van Shaykh dr.
'Abd al-Razzāq al-Badr

Samenstelling en vertaling
drs. 'Īsā al-Hūlandī

EEN BEKNOPTE BIOGRAFIE
VAN DE PROFEET
MUHAMMAD

Samengevat vanuit de uitleg van het gedicht

*Honderd dichtregels over de biografie
van de beste der mensheid*

geschreven door

Ibn Abī al-‘Izz al-Hanafī (o. 796 AH) رَحْمَةُ اللَّهِ

uitgelegd door

Shaykh dr. ‘Abd al-Razzāq al-‘Abbād al-Badr

SAMENSTELLING EN VERTALING
DRS. ABŪ JUNAYD ‘ĪSĀ AL-HŪLANDĪ

Uitgeverij Islamplanning

Eerste editie, juli 2024 (1446 AH)

Titel

Een beknopte biografie van de Profeet Muḥammad ﷺ

Auteur(s)

drs. Abū Junayd ‘Īsā al-Hūlandī

Uitgever

Islamplanning, Veldhoven

Copyright © 2024 Uitgeverij Islamplanning

ISBN

978-90-83-39931-7

E-mail: info@islamplanning.nl

In samenwerking met: Centrum Ar-Rahmah Veenendaal en SMJ Utrecht.

(Om exemplaren van dit boek gratis aan te vragen of het boek te sponsoren, gelieve contact op te nemen met bovenstaand e-mailadres. Gebruik de bovenstaande QR-code om te doneren voor gratis boeken)

جميع الحقوق محفوظة

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

TRANSLITERATIETABEL

Medeklinkers

ء	◌ْ		ض	d
ب	b		ط	t
ت	t		ظ	z
ث	th		ع	◌
ج	j		غ	gh
ح	h		ف	f
خ	kh		ق	q
د	d		ك	k
ذ	dh		ل	l
ر	r		م	m
ز	z		ن	n
س	s		ه	h
ش	sh		و	w
ص	ṣ		ي	y

Klinkers

اَ	a		آ	ā
اُ	u		أُو	ū
اِ	i		يِ	ī

ARABISCHE STANDAARDSYMBOLLEN

Symbool	Transliteratie	Vertaling	Voor wie
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ	Ṣallā Allāhu ‘alayhi wa-sallam	Moge Allah hem zegeningen en vrede schenken	Voor de Profeet Muḥammad
رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ	Raḍiya Allāhu ‘anhu	Moge Allah tevreden met hem zijn	Voor een mannelijke metgezel
رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهَا	Raḍiya Allāhu ‘anhā	Moge Allah tevreden met haar zijn	Voor een vrouwelijke metgezel
رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا	Raḍiya Allāhu ‘anhumā	Moge Allah tevreden met hen beiden zijn	Voor twee metgezellen
رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ	Raḍiya Allāhu ‘anhum	Moge Allah tevreden met hen zijn	Voor drie of meer metgezellen

INHOUDSOPGAVE

Inleiding Vertaler	9
De Profetische Biografie.....	14
Het overlijden van zijn vader	16
Zijn zoogperiode.....	17
Het openspleeten van zijn borst.....	18
Het overlijden van zijn moeder	21
Het overlijden van zijn grootvader 'Abd al-Muttalib	22
De voogdij van zijn oom Abū Tālib	23
Twaalf Jaar	24
De reis naar de Levant	24
Vijfentwintig Jaar	25
Het huwelijk met Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا	25
Zijn kinderen.....	26
Vijfendertig Jaar.....	29
De wederopbouw van de Ka'ba	29
Veertig Jaar	32
Zijn Zending als Boodschapper	32
De openlijke uitnodiging naar de Islam.....	37
De emigratie naar al-Habasha.....	37
De bekering van Ḥamza en 'Umar رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ tot de Islam.....	39
Het overlijden van Abū Tālib en Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا	39
Vijftig Jaar.....	41
De bekering van de Jinn van Naṣībīn	41
De Nachtreis en de Hemelvaart	44
De eerste gelofte van al-'Aqaba	44
De tweede gelofte van al-'Aqaba	47

1 AH	47
De emigratie naar Medina.....	47
De bouw van de Qubā'-moskee.....	49
De bouw van de Profetische Moskee.....	50
De bouw van zijn huizen.....	51
De terugkeer van ongeveer de helft van degenen die naar Ethiopië waren geëmigreerd.....	52
De verbroedering tussen de Emigranten en de Helpers.....	52
De consummering van zijn huwelijk met 'Ā'isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.....	55
De oproep tot het gebed.....	55
De Veldslagen	57
2 AH	58
De veldslag van al-Abwā'.....	58
De eerste veldslag bij Badr.....	59
De grote Slag bij Badr.....	60
De verplichting van Zakāt al-Fiṭr.....	62
Het overlijden van Ruqayya رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.....	63
Het huwelijk tussen 'Alī رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ en Fāṭima رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.....	64
De bekering van al-'Abbās رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.....	65
De militaire expeditie van Banū Sulaym.....	65
De aanval op de stam van Qaynuqā'.....	65
De militaire expeditie van al-Sawīq.....	66
3 AH	68
De militaire expeditie van Ghatafān.....	68
De Slag bij Uhud.....	70
Het verbod op alcoholhoudende dranken.....	72
4 AH	73
De aanval op Banū al-Nadīr.....	73
De Slag bij de Gracht.....	78
De aanval op Banū Qurayza.....	80

De militaire expeditie van Dhāt al-Riqāʿ	81
5 AH	85
De gebeurtenis van de laster	85
6 AH	87
De militaire expeditie tegen Banū Liḥyān	87
De Eed van al-Riḍwān	89
De verplichting van de grote bedevaart	90
7 AH	90
De verovering van Khaybar	90
8 AH	94
De militaire expeditie naar Mu'ta	94
De verovering van Mekka	94
De Slag bij Ḥunayn	95
De belegering van al-Tā'if	95
9 AH	98
De Slag bij Tabūk	98
10 AH	102
Het overlijden van zijn zoon Ibrāhīm	102
De afscheidsbedevaart	102
11 AH	105
Het overlijden van de Profeet ﷺ	105
De begrafenis van de Profeet ﷺ	106
Noten	108

Inleiding Vertaler

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

In de naam van Allah, de Meest Barmhartige, de Meest Genadevolle

ALLE LOF BEHOORT TOE AAN ALLAH, de Heer der Werelden. Moge Allah de Ṣalāt en de Salām schenken aan de meest edele der profeten en boodschappers, onze Profeet Muḥammad, zijn familie, zijn Metgezellen en al degenen die hen volgen in goedheid tot aan de Dag des Oordeels. Vervolgens:

HET BELANG VAN DE BIOGRAFIE VAN DE PROFEET MUḤAMMAD

Voor elke moslim is het essentieel om de biografie van onze edele Profeet Muḥammad ﷺ te bestuderen. De Profeet Muḥammad ﷺ is voor ons als moslims immers het allerbeste voorbeeld om na te volgen. Allah zei:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾

Voorzeker, in de Boodschapper van Allah is (er) voor jullie een goed voorbeeld, voor degenen die op (de Ontmoeting met) Allah en de Laatste Dag hoopt, en (voor degene die) Allah veelvuldig gedenkt. [Sūra al-Aḥzāb (33): 21]

Het bestuderen van zijn biografie versterkt ook onze liefde voor hem in het hart. De Profeet ﷺ zei: "Niemand van jullie gelooft (compleet) totdat ik meer geliefd bij hem ben dan zijn vader, zijn zoon en alle mensen." [Overgeleverd door al-Bukhārī (nr. 15) en Muslim (nr. 44)] Daarnaast versterkt het bestuderen van zijn biografie ons geloof in datgene waarmee hij gekomen is.

WAT HOUDT DE PROFETISCHE BIOGRAFIE IN?

De Profetische Biografie (*al-sīra al-nabawiyya*), soms afgekort tot 'de Biografie' (*al-sīra*), beschrijft het levensverloop van de meest edele der schepping, de Profeet Muḥammad ﷺ, vanaf zijn geboorte tot aan zijn overlijden. De biografie omvat zijn leven vóórdat hij als profeet en boodschapper werd gezonden en daarna. Ook beschrijft het zijn leven in Mekka en zijn leven in Medina na zijn emigratie. Het behelst zijn huwelijken met zijn echtgenoten. Het omvat de veldslagen waaraan hij heeft deelgenomen en de expedities die hij heeft bevolen.

VROEGE GESCHIEDSCHRIJVING VAN DE PROFETISCHE BIOGRAFIE

Het vastleggen van de biografie van de Profeet Muḥammad ﷺ begon al vroeg in de Islamitische geschiedenis. De geleerden hebben vermeld dat Abān, de zoon van de derde rechtgeleide kalief, 'Uthmān b. 'Affān رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, de eerste was die de biografie van de Profeet en zijn veldslagen optekende. Abān overleed in het jaar 105 AH ('Anno Hegirae', de Islamitische jaartelling vanaf de Emigratie van de Profeet Muḥammad ﷺ naar Medina). Andere belangrijke geleerden in de vroege

Islamitische geschiedenis die zich bezighielden met het optekenen van de biografie van de Profeet ﷺ zijn ‘Urwa b. al-Zubayr b. al-‘Awwām (o. 94 AH), Ibn Shihāb al-Zuhrī (o. 124 AH) en zijn studenten Mūsā b. ‘Uqba (o. 141 AH), Ma‘mar b. Rāshid (o. 154 AH) en Muḥammad Ibn Ishāq (o. 151 AH). Ibn Ishāq is de bekendste van deze drie, omdat zijn werk *Kitāb al-maghāzī* min of meer in zijn volledige vorm tot ons is gekomen via de uitgave van Ibn Hishām (o. 218 AH). De uitgave van Ibn Hishām, die bekend staat als *Al-Sīra al-Nabawiyya*, was gebaseerd op een exemplaar van het werk van Ibn Ishāq dat hij verkregen had via zijn directe leerling genaamd al-Bukkā’ī. De biografie van de Profeet ﷺ die is samengesteld door Ibn Hishām kan beschouwd worden als het eerste complete werk in dit genre en als standaardwerk voor latere generaties.¹

DOEL VAN DEZE BIOGRAFIE

Na Ibn Hishām zijn er vele andere biografieën verschenen die veelal schatplichtig zijn aan zijn werk. Zo ook onze inspanning om een beknopte levensbeschrijving van de Profeet ﷺ in de Nederlandse taal te construeren. Hierbij zijn wij uitgegaan van een gedicht dat is geschreven door de grote geleerde Ibn Abī al-‘Izz al-Ḥanafī (o. 792 AH), getiteld *Al-Urjūza al-mī‘īyya fī dhikr ḥāl ashraf al-bariyya* (De honderd dichtregels over de biografie van de meest edele der mensheid). Dit gedicht is uitgelegd door de hedendaagse geleerde Shaykh dr. ‘Abd al-Razzāq b. ‘Abd al-Muḥsin b. al-‘Abbād al-Badr.² Op basis van deze uitleg is getracht een samenvatting te construeren die helder en duidelijk leesbaar is, waarbij veelvuldig gebruik is gemaakt van belangrijke authentieke en betrouwbare bronnen, vergezeld van de bronvermeldingen. Deze worden gegeven als eindnoten, om het leesgemak te bevorderen.

In dit boek zullen de belangrijkste gebeurtenissen uit het leven van de Profeet Muḥammad ﷺ op chronologische wijze aan bod komen, gebaseerd op erkende bronnen van betrouwbare moslimgeleerden. Het doel is om hiermee een toegankelijke biografie te produceren die qua omvang niet te uitvoerig is, noch te beperkt. Een biografie die makkelijk te begrijpen is voor iemand die voor het eerst over het leven van de Profeet ﷺ leest, en voor degenen die hun kennis over de Profetische Biografie (op hoofdlijnen) willen opfrissen. Daarnaast kan het beschouwd worden als een perfecte inleiding tot het bestuderen van de uitgebreidere biografiewerken.

BRONNEN VAN DE PROFETISCHE BIOGRAFIE

De authentieke bronnen voor de biografie van de Profeet Muḥammad ﷺ kunnen worden onderverdeeld in drie categorieën. De meest belangrijke en meest betrouwbare bron voor de Profetische biografie is uiteraard de Geweldige Qur'ān, aangezien in de Qur'ān zijn levensverhaal wordt vermeld. De tweede bron van kennis voor de biografie zijn de authentieke overleveringen van de Profeet ﷺ. De derde bron van kennis zijn de klassieke 'boeken van de biografie' (*kutub al-sīra*), zolang deze niet botsen met de informatie uit de Qur'ān en de Sunna.³

Shaykh 'Abd al-Razzāq al-Badr heeft gebruik gemaakt van bronnen uit alledrie de categorieën voor de biografie van de Profeet Muḥammad ﷺ. Zo heeft hij gebruik gemaakt van Verzen uit de Qur'ān en authentieke overleveringen zoals uit *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* en *Ṣaḥīḥ Muslim*. Daarnaast heeft hij gebruik gemaakt van biografiewerken zoals het standaardwerk van Ibn Hishām,

verschillende werken van Ibn Kathīr waaronder *Al-Fuṣūl fī sīrat al-Rasūl*. Daarnaast heeft hij ook gebruik gemaakt van geschiedwerken zoals die van al-Ṭabarī, die van al-Dhahabī en die van Ibn Kathīr.

Wij hopen dat deze biografie een welkome aanvulling zal zijn op de al aanwezige literatuur over het levensverhaal van onze geliefde Profeet Muḥammad ﷺ in de Nederlandse taal en dat Allah dit werk van profijt zal laten zijn voor de Nederlandstalige moslims. Moge Allah eenieder belonen die heeft bijgedragen aan de totstandkoming van deze publicatie, in het specifiek stichting Islamplanning. Voorwaar, Hij beantwoordt de smeebeden.

drs. Abū Junayd ‘Īsā al-Hūlandī

Riyad, 7 Muḥarram 1446 AH | 13 juli 2024

¹ Ṣāliḥ Āl al-Shaykh, ‘Dawābiṭ fī fahm al-sīra al-Nabawiyya,’ in: *Silsilat al-muḥāḍarāt al-‘ilmiyya*, vol. 4 (Riyad; Maktabat Dār al-Ḥijāz, 1436 AH), 504-532, aldaar 508-510.

² ‘Abd al-Razzāq al-Badr, *Sharḥ Al-Urjūza al-mī‘iyya fī dhikr ḥāl ashraf al-bariyya* (Riyad, 1431 AH).

³ Āl al-Shaykh, ‘Dawābiṭ’, 512-513.

De Profetische Biografie

▪ Zijn geboorte

De Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ werd geboren op de tiende van de maand Rabīʿ al-Awwal, in het jaar dat bekend staat als het Jaar van de Olifant, vanwege het bekende verhaal dat plaatsvond in dat jaar, toen Abraha naar Mekka toe ging met als doel om het Gewijde Huis van Allah te vernietigen.¹ Allah zei:

﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾﴾

Heb jij (o Muḥammad) niet gezien hoe jouw Heer heeft gehandeld met de mensen van de olifant? Heeft Hij hun listigheid niet op een dwaalspoor gebracht? En zwermen vogels naar hen toegestuurd. Die stenen van gebakken klei op hen wierpen. En Hij maakte hen als opgegeten graan(korrels). [Sūra al-Fīl (105): 1-5]

Dat jaar stond dus bekend als het Jaar van de Olifant. Het is een gewoonte van de Arabieren, en van de mensen in het algemeen, om de jaren te dateren door middel van grootse gebeurtenissen die in die jaren plaatsvinden.

Onder de geleerden is het wijdverbreid dat hij geboren is op de twaalfde van de maand Rabīʿ al-Awwal, want er is een

meningsverschil tussen de geleerden over de vraag op welke dag van de maand Rabīʿ al-Awwal hij werd geboren. Er is ook gezegd dat hij geboren werd op de achtste van de maand Rabīʿ al-Awwal, alsook andere dagen.

Dit meningsverschil over het vaststellen van de dag waarop hij werd geboren is een bewijs dat de geleerden vermelden voor het feit dat er geen wettelijk oordeel uit ontstaat. Als er een wettelijk oordeel uit zou ontstaan of een wettelijke handeling, dan was er niet dit meningsverschil dat vermeld wordt in alle geschiedenisboeken.

Degene die er zeker van is dat een specifieke dag van de maand Rabīʿ al-Awwal de dag is waarop de Profeet ﷺ werd geboren, die heeft geen enkel duidelijk bewijs voor deze zekerheid.

Ibn Ishāq heeft overgeleverd - en via zijn weg al-Ḥākim en anderen - op gezag van Qays b. Makhraja, die zei: 'De Boodschapper van Allah ﷺ en ik werden allebei geboren in het Jaar van de Olifant, dus wij zijn van dezelfde leeftijd.'²

Er is een meningsverschil over hoeveel dagen er tussen het voorval van de Olifant en zijn geboorte zaten. Het meest bekende is dat hij geboren werd vijftig dagen na deze gebeurtenis. (Zie: Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (3/380).

De Profeet ﷺ werd geboren op een maandag bij het aanbreken van de dageraad. Dit is bevestigd in de authentieke overlevering die te vinden is in *Ṣaḥīḥ Muslim*, op gezag van Abū Qatāda al-Anṣārī, dat de Boodschapper van Allah ﷺ werd

gevraagd over het vasten op maandag, waarop hij zei: 'Dat is de dag waarop ik ben geboren en de dag waarop ik ben gezonden (of: de dag waarop er aan mij werd geopenbaard).' ³

Maandag is dus de dag waarop hij werd geboren en de dag waarop er aan hem geopenbaard werd, maar ook de dag waarop hij emigreerde vanuit Mekka naar Medina, de dag waarop hij aankwam in Medina en de dag waarop hij overleed. Dit komt later nog aan bod.

Zijn geboorte kwam overeen met de twintigste van april. Al-Suhaylī zei in *Al-Rawḍ al-unuf*: 'De astronomen zeggen: zijn geboorte kwam overeen met de zonnemaand april, het was op de twintigste van deze maand.'⁴

▪ Het overlijden van zijn vader

De vader van de Profeet ﷺ overleed terwijl de Profeet ﷺ nog in de buik van zijn moeder zat, volgens de meest correcte mening. De geleerden verschillen van mening over de vraag of zijn vader overleed terwijl de Profeet ﷺ nog in de buik zat of nadat hij was geboren.⁵ De correcte mening is dat zijn vader overleed terwijl de Profeet ﷺ in de buik van zijn moeder zat. Dit stelde Ibn Ishāq in *Al-Sīra*, sterker nog, hij vermeldde geen andere mening.⁶

Dit is de hoogste graad van wees zijn, dat de vader overlijdt en dat het kind in de buik van zijn moeder zit, waarop hij vervolgens ter wereld komt zonder vader.

Allah ﷻ heeft in de Qur'ān vermeld dat de Profeet ﷺ

een wees was. Hij سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى zei:

﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝٦﴾

Heeft Hij jou (o Muḥammad) niet als wees aangetroffen, waarna Hij (jou) onderdak bood? [Sūra al-Duḥā (93): 6]

▪ Zijn zoogperiode

Nadat hij twee jaar was geworden werd hij een 'pas gespeende'. Het spenen van een klein kind houdt in dat hij wordt losgekoppeld van het zogen. Hij werd een pas gespeende na twee volledige jaren van zogen.

﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ
الرَّضَاعَةَ ۚ﴾

Moeders zullen hun kinderen twee volle jaren zogen. Dat geldt voor wie tot het einde toe wil zogen. [Sūra al-Baqara (2): 233]

Zijn zoogmoeder kwam naar zijn moeder toe in Mekka terwijl de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ gezond en wel was. Hij had geen ziekte, hij klaagde niet over een ziekte. Hij had een goede gezondheid, een goede lichaamsbouw en een goede opvoeding.

De naam van zijn zoogmoeder was Halīma bint Abī Dhu'ayb al-Sa'diyya. Er is een meningsverschil over het feit of zij en haar man bekeerden tot de Islam.⁷

Ḥalīma ging vervolgens weer terug met de Profeet ﷺ naar haar familie omdat zij heel erg blij was met hem. Zij zag verbazingwekkende zegeningen en goedheid in zijn aanwezigheid waar zij niet aan gewend was. Zij had dit nog niet meegemaakt met andere kinderen die zij gezoogd had. Toen zij met hem naar zijn moeder toe ging wilde zij zijn moeder overtuigen dat hij voor een langere periode bij haar zou blijven. Er is vermeld in sommige verslagen dat zij verwees naar het goede weer bij hen, en dat zij voor hem vreesde vanwege de epidemieën in Mekka en dergelijke. Zij overtuigde haar dus om hem mee terug te nemen met haar.⁸

▪ Het opensprijten van zijn borst

Twee maanden nadat Ḥalīma met hem was teruggekeerd van zijn moeder vond de gebeurtenis van het 'opensprijten van de borst' van de Profeet ﷺ voor de eerste keer plaats. Men zei ook dat het plaats had gevonden nadat de Profeet ﷺ vier jaar oud was geworden.

Ibn Ishāq heeft van een groep Metgezellen van de Boodschapper van Allah ﷺ overgeleverd:

Zij zeiden: 'O Boodschapper van Allah! Vertel ons over uzelf.'

Hij zei: *'Ja, ik ben de smeebede van mijn voorvader Ibrāhīm en het goede nieuws van mijn broeder 'Īsā. Toen mijn moeder zwanger van mij was, zag ze een licht dat afkomstig was van haar dat de kastelen van de Levant verlichtte. Ik werd door Banū Sa'd b. Bakr gezoogd. Toen ik met een broer van mij achter onze huizen onze schapen aan het verzorgen was, kwamen opeens twee mannen in witte kleding naar mij toe met een gouden teil gevuld met ijs. Zij namen mij en spleten*

mijn borst open. Ze haalden mijn hart er uit, spleten het open en haalden er een zwarte bloedklonter uit. Vervolgens gooiden ze die weg. Vervolgens wasten zij mijn hart en mijn borst met het ijs totdat zij het hadden gereinigd. Vervolgens zei de ene man tegen zijn metgezel: "Weeg hem tegenover tien (mensen) van zijn volk." Dus hij woog mij met hen en ik woog zwaarder dan zij. Vervolgens zei hij: "Weeg hem tegenover honderd (mensen) van zijn volk." Dus hij woog mij met hen en ik woog zwaarder dan zij. Vervolgens zei hij: "Weeg hem tegenover duizend (mensen) van zijn volk." Dus hij woog mij met hen en ik woog zwaarder dan zij. Vervolgens zei hij: "Laat hem want bij Allah, zelfs als jij hem zou wegen tegenover zijn hele volk, dan zou hij zwaarder wegen dan zij." ⁹

Ibn Kathīr zei: 'De keten van overleveraars van deze overlevering is goed en sterk.' ¹⁰

Er is ook een overlevering overgeleverd in *Ṣaḥīḥ Muslim*, op gezag van Anas b. Mālik رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, die hier van getuigt: Dat Jibrīl عَلَيْهِ السَّلَام naar de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ toe kwam terwijl hij aan het spelen was met de (andere) jongens. Jibrīl nam hem vervolgens en bracht hem naar de grond. Daarna spleet hij zijn borst (let. zijn hart) open en haalde het hart er uit. Uit het hart haalde hij een bloedklonter. Vervolgens zei Jibrīl: 'Dit is het aandeel van de Satan in jou.' Vervolgens waste hij het in een gouden teil met Zamzam-water. Vervolgens herstelde hij het en zette het terug op zijn plaats. De jongens kwamen naar zijn (zoog)moeder toe rennen en zeiden: 'Waarlijk, Muḥammad is gedood!' Zij gingen naar hem toe terwijl zijn kleur was veranderd. Anas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ zei: 'Ikzelf zag de sporen van de naald op zijn borst صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.' ¹¹

De gebeurtenis van het openspleten van zijn borst heeft meer dan eens plaatsgevonden.

Al-Hāfiz Ibn Hajar heeft vermeld in *Fath al-Bārī* dat het openspleten van zijn borst drie keer heeft plaatsgevonden. De eerste keer was deze gebeurtenis die plaatsvond in zijn kindertijd. Ibn Hajar zei: 'Hij groeide op in de meest volmaakte situatie waarbij hij beschermd werd tegen de Satan, zoals is vermeld in de overlevering: "Dit is het aandeel van de Satan in jou."

Vervolgens vond het openspleten van zijn borst plaats na de zending (als Boodschapper), als een aanvullende eerbetuiging voor hem, zodat hij datgene wat aan hem geopenbaard zou worden zou ontvangen met een sterk hart in de meest volmaakte situatie van zuivering.

Vervolgens vond het openspleten van zijn borst plaats toen hij wilde opstijgen naar de hemel, om zich voor te bereiden op het vertrouwelijk gesprek met Allah.¹²

En in *Subul al-hudā wa-l-rashād* van al-Ṣāliḥī is vermeld dat het openspleten van zijn borst zich vier maal herhaalde. Al-Ṣāliḥī vermeldde dat de tweede keer was toen de Profeet ﷺ tien jaar oud was.¹³

De Profeet ﷺ had het meest ruime hart van alle mensen. Hij had het meest schone geweten. Ibn al-Qayyim zei in zijn boek *Zād al-ma'ād*: 'Zijn leiding nodigde uit naar goedheid, liefdadigheid en het goede. Daarom was hij ﷺ de meest ruimhartige van de gehele schepping, en had hij de meest

schone ziel van hen allen, en het meest zachtaardige hart van hen allen, want liefdadigheid en het verrichten van het goede heeft een opmerkelijke invloed op de ruimhartigheid. Dat toegevoegd aan het profeetschap en de boodschap waarmee Allah hem heeft uitverkoren, zijn eigenschappen en zijn toebehoren, het zintuiglijk verruimen van zijn hart en het verwijderen van het aandeel van de Satan uit hem.’¹⁴

▪ Het overlijden van zijn moeder

Zes jaar en één maand na de geboorte van de Profeet Muḥammad ﷺ bezocht hij met zijn moeder zijn ooms van moederskant van Banū al-Najjār in Medina. Op de terugweg van Medina naar Mekka overleed zijn moeder te al-Abwā’.

Ibn Ishāq zei nadat hij had vermeld dat de Profeet ﷺ was teruggekeerd naar zijn moeder Āmina na zijn zoogperiode bij Ḥalīma:

‘De Boodschapper van Allah ﷺ was met zijn moeder Āmina bint Wahb en zijn grootvader ‘Abd al-Muṭṭalib b. Hāshim onder de hoede en bescherming van Allah. Hij kreeg een goede opvoeding, vanwege het feit dat Allah hem wilde begunstigen. Nadat de Boodschapper van Allah ﷺ de zes jaar bereikt had overleed zijn moeder Āmina bint Wahb.’ [...]

Hij (d.w.z. Ibn Ishāq) zei: ‘Abd Allāh b. Abī Bakr b. Muḥammad b. ‘Amr b. Ḥazm heeft mij overgeleverd dat Āmina, de moeder van de Boodschapper van Allah ﷺ, overleed toen hij zes jaar oud was te Abwā’, tussen Mekka en Medina. Zij was met hem gekomen naar zijn ooms van moederszijde van de stam ‘Adī b. al-Najjār om

hem een bezoek aan hen te laten brengen. Vervolgens overleed zij op de terugweg naar Mekka.^{'15}

En Imam Aḥmad heeft overgeleverd op gezag van Burayda b. al-Ḥuṣayb رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, die zei: 'Ik trok er op uit met de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Toen wij aankwamen bij Waddān zei hij: "Dit is jullie plek totdat ik naar jullie toe kom." Vervolgens vertrok hij. Vervolgens kwam hij zwaarmoedig naar ons toe. Hij zei:

"Voorwaar, ik ben naar het graf van de moeder van Muḥammad gegaan. Ik vroeg mijn Heer om voorspraak (te doen voor haar), waarop mijn Heer mij dat verbood. Ik was gewoon om jullie te verbieden om de graven te bezoeken. Echter, bezoek ze (vanaf nu)."^{'16}

En Muslim heeft overgeleverd vanuit een overlevering van Abū Hurayra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, die zei: 'De Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ bezocht het graf van zijn moeder. Vervolgens begon hij te huilen en hij liet degenen om hem heen huilen. Vervolgens zei hij:

"Ik vroeg mijn Heer om toestemming om vergeving voor haar te vragen, maar Hij gaf mij geen toestemming. Ik vroeg Hem om toestemming om haar graf te bezoeken, waarop Hij mij toestemming gaf. Dus bezoek de graven, want ze herinneren aan de dood."^{'17}

■ **Het overlijden van zijn grootvader 'Abd al-Muṭṭalib**
Na het overlijden van zijn moeder nam zijn grootvader van vaderskant 'Abd al-Muṭṭalib de voogdij over de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ op zich. Zijn grootvader zorgde voor hem en gaf hem de voorkeur boven zijn eigen kinderen. Hij liet de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zitten in zijn zitting. De Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ had een geweldig bevoorrechte

positie bij hem.

Acht jaar na de geboorte van de Profeet ﷺ en twee jaar na het overlijden van zijn moeder overleed zijn grootvader ‘Abd al-Muṭṭalib. Dit is iets dat bekend is en bevestigd is in de biografiewerken van de Profeet ﷺ.

Ibn Ishāq zei: ‘Toen de Boodschapper van Allah ﷺ de leeftijd van acht jaar bereikt had overleed zijn grootvader ‘Abd al-Muṭṭalib b. Hāshim.’¹⁸

▪ De voogdij van zijn oom Abū Ṭālib

Toen de dood nabij was voor zijn grootvader vertrouwde hij de voogdij toe aan zijn oom Abū Ṭālib. Hij was de volle broer van zijn vader ‘Abd Allāh. Hij stond bekend om zijn zorg voor de Profeet ﷺ. Hij nam de voogdij over de Profeet ﷺ op zich. Wie de biografiewerken en de verslagen bestudeert die vindt wonderbaarlijke zaken omtrent dit onderwerp, aangezien de oom van de Profeet ﷺ voor hem opkwam en hem steunde, terwijl hij tot zijn dood een andere religie bleef aanhangen dan de Islam.

Ibn Ishāq zei: ‘De Boodschapper van Allah ﷺ stond na (het overlijden van) zijn grootvader onder de voogdij van zijn oom Abū Ṭālib, vanwege het feit dat ‘Abd al-Muṭṭalib hem toevertrouwde aan zijn oom, en omdat hij de volle broer was van zijn vader ‘Abd Allāh. De moeder van hen beiden was Fāṭima bint ‘Amr.’¹⁹

Ibn Ishāq zei: ‘Abū Ṭālib was degene die de verantwoordelijkheid voor de Boodschapper van Allah ﷺ overnam.’²⁰

Twaalf Jaar

▪ De reis naar de Levant (*al-shām*)²¹

Vervolgens reisde de Profeet ﷺ voor de eerste keer met zijn oom naar de Levant in de eerste jaren van zijn leven. Deze reis behoorde tot de zorg en de aandacht die zijn oom voor hem had en vond twaalf jaar na zijn geboorte plaats. Tijdens deze eerste reis vond ook het welbekende incident met de christelijke monnik Bahīrā plaats.

Ibn Kathīr zei: ‘Zijn oom ging met hem naar de Levant voor handel toen hij twaalf jaar oud was. Dat was een vorm van volledige goedheid ten opzichte van hem, omdat er niemand was die voor hem kon zorgen als hij hem in Mekka zou achterlaten. Zijn oom en diens vrienden met wie hij op reis ging naar de Levant zagen tekenen bij hem. Hierdoor ging zijn oom nog meer voor hem zorgen en zich nog meer aan hem toewijden, zoals al-Tirmidhī heeft overgeleverd in zijn *Jāmi‘* met een keten van overleveraars die allen betrouwbaar zijn. Tekenende zoals de wolk die hem schaduw gaf, de boom die boog om hem schaduw te geven, de verheugende verkondiging van Bahīrā en het feit dat Bahīrā zijn oom opdroeg om met hem terug te keren, zodat de joden hem niet zouden zien om hem vervolgens kwaad te doen. [...].’²²

Het bericht is in zijn geheel overgeleverd in *Jāmi‘ al-Tirmidhī* vanuit de overlevering van Abū Mūsā al-Ash‘arī رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. Al-Tirmidhī heeft hem goed verklaard.²³ Ibn Hajar zei: ‘Een sterke keten van overleveraars.’²⁴ Al-Hākim, al-Bayhaqī en andere geleerden hebben hem authentiek verklaard.²⁵

Vijfentwintig Jaar

▪ Het huwelijk met Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا

Toen de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ de leeftijd van vijfentwintig jaar had bereikt ging hij voor de tweede keer op reis naar de Levant om handel te drijven met de bezittingen van Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, aangezien zij goede dingen over hem had gehoord, zoals zijn edele karakter, zijn eerlijkheid, zijn betrouwbaarheid en zijn trouw. Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا wilde dat de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ handel zou drijven met haar bezittingen.

Al-Ḥāfiẓ Ibn Kathīr zei: 'Vervolgens ging hij voor een tweede keer naar de Levant vanwege handel voor Khadīja bint Khuwaylid رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا met haar bediende Maysara op basis van winstdeling. Maysara zag zaken van hem die hem versteld deden staan. Hij keerde terug en lichtte zijn meesteres in over wat hij zag. Zij had het verlangen dat de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ met haar zou trouwen. Zij hoopte daarin het goede te vinden dat Allah voor haar had samengesteld, boven dat wat in een mens opkomt. Dus de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ trouwde met haar toen hij vijfentwintig jaar oud was.'²⁶ Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا was op dat moment veertig jaar oud.

Vervolgens keerde de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ winstgevend terug van deze zakenreis met de bezittingen van Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.

Hij keerde verheugd, gelukkig en blij terug met het goede dat Allah voor hem had gefaciliteerd in deze reis en met de inkomsten die Hij daarin voor hem had voorbereid.

In datzelfde jaar, op vijftientigjarige leeftijd, huwde de Profeet ﷺ met de Moeder der Gelovigen Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا en consummeerde hij het huwelijk met haar. Zij was de eerste vrouw die hij trouwde. Hij trouwde met niemand anders totdat zij overleed. Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا beschikte over vele verdiensten en kwaliteiten, waaronder dat wat is vermeld in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken, op gezag van ‘Ā’isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, die zei: ‘Ik was op geen enkele vrouw van de Profeet ﷺ zo jaloers als op Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. Ik heb haar niet gezien, maar de Profeet ﷺ was gewoon om haar heel vaak te noemen. Wanneer hij een schaap slachtte, dan sneed hij het in stukken en zond het naar de vriendinnen van Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. Ik zei wel eens tegen hem: “Het is alsof er geen vrouw aanwezig is op deze wereld behalve Khadīja.” Hij zei dan: “Khadīja was zo-en-zo, en ik had kinderen van haar.”’²⁷

▪ Zijn kinderen

Al zijn kinderen behalve Ibrāhīm kreeg hij met haar. Ibrāhīm kreeg hij met Māriya al-Qibṭiyya رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. Zijn eerste kind was al-Qāsim. Daarom kreeg hij de roepnaam Abū al-Qāsim. De Profeet ﷺ had vier dochters: Zaynab, Ruqayya, Fāṭima en Umm Kulthūm. Alle vier accepteerden de Islam en emigreerden met de Boodschapper van Allah ﷺ naar Medina.

Ibn Sa‘d heeft overgeleverd in *Al-Ṭabaqāt* met een keten op gezag van Ibn ‘Abbās رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا:

‘De eerste die geboren werd (van de kinderen) van de Boodschapper van Allah ﷺ in Mekka vóór het profeetschap was al-Qāsim. De Profeet ﷺ werd daarom Abū al-Qāsim genoemd. Vervolgens kreeg hij Zaynab, vervolgens Ruqayya, vervolgens

Fāṭima, vervolgens Umm Kulthūm. Vervolgens kreeg hij ‘Abd Allāh in de periode van de Islam. ‘Abd Allāh werd al-Ṭayyib en al-Ṭāhir genoemd. De moeder van hen allen was Khadīja bint Khuwaylid رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.²⁸

Umm Kulthūm was de jongste dochter van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Hierover bestaat wel meningsverschil onder de geleerden.

Ibn ‘Abd al-Barr zei in *Al-Istī‘āb*:

‘Er bestaat veel meningsverschil over wie de jongste dochter van de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ was. Er is echter weinig meningsverschil over wie de oudste dochter was. De correcte mening is dat de oudste dochter Zaynab رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا was.’²⁹

Ibn Ḥajar zei in *Al-Fath*: ‘Er bestaat consensus over de volgende van zijn kinderen: al-Qāsim, naar wie de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ vernoemd werd (d.w.z. hij werd Abū al-Qāsim genoemd). Hij overleed op jonge leeftijd vóór het profeetschap of erna. Hij had vier dochters: Zaynab, Ruqayyah, Umm Kulthūm en vervolgens Fāṭima. Er is echter ook gezegd dat Umm Kulthūm jonger was dan Fāṭima.’³⁰

Hij kreeg ook ‘Abd Allāh. ‘Abd Allāh kreeg de bijnamen al-Ṭayyib en al-Ṭāhir. Er is ook gezegd dat dit drie namen zijn voor drie afzonderlijke kinderen. In dat geval had hij dus vier zoons van Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.

Al zijn kinderen zijn overleden gedurende zijn leven, behalve Fāṭima رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. Sommigen van zijn kinderen overleden al vroeg, nog voor het profeetschap. Anderen overleden later, na het

profetschap, en zelfs nadat de Profeet ﷺ emigreerde naar Medina. Alleen Fāṭima رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا overleefde haar vader. Zij overleed een half jaar na zijn dood.

In de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken is overgeleverd dat 'Ā'isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا zei: 'Dat Fāṭima رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا nog zes maanden leefde na de Boodschapper van Allah ﷺ.'³¹

Ook is in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken overgeleverd op gezag van 'Ā'isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, dat zij zei: 'Op een dag kwam Fāṭima رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا aanlopen, terwijl haar manier van lopen leek op de manier van lopen van de Profeet ﷺ. De Profeet ﷺ zei: "Welkom, o mijn dochter!" Daarna liet hij haar zitten aan zijn rechter- of aan zijn linkerkant. Daarna vertelde hij haar een geheim, en zij begon te huilen. Ik vroeg aan haar: "Waarom huil je?" Vervolgens vertelde hij haar nog een geheim, en zij begon te lachen. Ik zei: "Ik heb nooit blijdschap zo dichtbij verdriet gezien zoals ik vandaag heb gezien." Ik vroeg haar wat de Profeet ﷺ had gezegd. Zij antwoordde: "Ik zou nooit het geheim van de Boodschapper van Allah onthullen." Toen de Profeet ﷺ overleed, vroeg ik haar (erover). Zij antwoordde: "Hij vertelde mij: 'Jibrīl was gewoon om elk jaar een keer de Qur'ān met mij door te nemen, maar dit jaar heeft hij de Qur'ān twee keer met mij doorgenomen. Ik denk dat dit mijn dood betekent, en jij zult de eerste van mijn familie zijn die mij zal volgen.' Dus ik begon te huilen. Vervolgens zei hij: 'Vind je het niet leuk om de aanvoerster te zijn van de inwoners van het Paradijs of de aanvoerster van de vrouwen van de gelovigen?' Dus ik begon te lachen."³²

Vijfendertig Jaar

■ De wederopbouw van de Ka'ba

Nadat de Profeet ﷺ vijfendertig jaar oud was geworden was hij getuige van de bouw van het Gewijde Huis van Allah door de afgodenaanbidders.

Ibn Ishāq zei: 'Toen de Boodschapper van Allah ﷺ vijfendertig jaar oud was geworden verzamelde de stam Quraysh zich om de Ka'ba te (her)bouwen.'³³

Dat was omdat de constructie van de Ka'ba beschadigd en fragiel was geworden vanwege een enorme overstroming die de fundering ervan verzwakte en de muren deed barsten. Het was dus nodig om de constructie te herbouwen. De Profeet ﷺ was daarbij aanwezig en hij was er getuige van. Het is zelfs bevestigd dat hij deelnam aan het vervoeren van de stenen zoals is overgeleverd in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken op gezag van Jābir b. 'Abd Allāh رَجُلًا مَعْنَاهُ, die zei:

'Toen de Ka'ba werd herbouwd, gingen de Profeet ﷺ en al-'Abbās de stenen vervoeren. Al-'Abbās zei: "Doe jouw heuplaken om je nek. Dit zal jou beschermen tegen de stenen." Toen hij dat deed, viel hij bewusteloos op de grond met beide ogen naar de hemel gericht. Toen hij bij bewustzijn kwam, zei hij: "Mijn heuplaken! Mijn heuplaken!" Vervolgens bond hij zijn heuplaken vast (om zijn middel).'³⁴

Er ontstond hevige onenigheid tussen de stammen van Quraysh toen zij aankwamen bij de plek van de Zwarte Steen. Wie van hen zou de Zwarte Steen op zijn plek leggen? Zij waren zich bewust van de heiligheid, de status en de uitmuntendheid van deze steen. Elke stam wilde deze eer verwerven. Om die reden maakten zij ruzie en verschilden zij hevig van mening over deze kwestie. Daarom stelden zij de Profeet ﷺ aan om te arbitrereren. Zij waren tevreden met zijn oordeel. Zijn aanzien en zijn status namen daardoor toe.

Ibn Ishāq zei: 'Vervolgens verzamelden de stammen van Quraysh de stenen om het te bouwen. Iedere stam verzamelde apart. Vervolgens bouwden ze de Ka'ba totdat ze aankwamen bij de plek van de hoek (d.w.z. de Zwarte Steen). Ze begonnen ruzie te maken hierover. Elke stam wilde de enige zijn die de Zwarte Steen op zijn plaats zou leggen. Ze waren met elkaar aan het discussiëren, allianties aan het smeden en zich klaar aan het maken om te vechten. De stam van 'Abd al-Dār bracht een schaal gevuld met bloed. Zij en de stam van 'Adī b. Lu'ay verbonden zich met elkaar tot de dood toe. Zij staken hun handen in het bloed in die schaal. Zij werden de "bloedlikkers" genoemd. De Quraysh bleven zo vier of vijf dagen. Vervolgens verzamelden zij zich in de moskee om met elkaar te overleggen en gerechtigheid te eisen.

Sommige overleveraars beweerden dat Abū Umayya b. al-Mughīra b. 'Abd Allāh b. 'Umar b. Makhzūm, die dat jaar de oudste was van heel de stam van Quraysh, zou hebben gezegd: "O verzameling van Quraysh! Laat de eerste die de deur van de moskee binnentreedt een oordeel vellen onder jullie over datgene waarover jullie van mening verschillen." Zij deden dat. De eerste die naar binnen

kwam was de Boodschapper van Allah ﷺ. Toen zij hem zagen zeiden zij: "Dit is de betrouwbare. Wij zijn tevreden. Dit is Muḥammad." Toen zij naar hem toe kwamen en hem inlichtten over de zaak zei hij: *"Breng mij een mantel."* Het gewaad werd gebracht. Hij nam de hoeksteen en legde het erin met zijn hand. Vervolgens zei hij: *"Laat elke stam een hoek van de mantel vastpakken. Vervolgens tillen jullie hem allen gezamenlijk op."* Dit deden zij totdat zij allen gezamenlijk aankwamen bij de plek. Toen legde hij de steen met zijn hand op zijn plek. Vervolgens werd er verder op gebouwd.³⁵

Dit verhaal dat Ibn Ishāq heeft vermeld wordt bevestigd door datgene wat is overgeleverd door Imam Aḥmad op gezag van Mujāhid, op gezag van zijn patroon, dat hij zich bevond onder degenen die de Ka'ba bouwden in het tijdperk van onwetendheid. Hij zei: 'Ik had een steen die ik met mijn hand had uitgehouwen die ik aanbad naast Allah تَبَارَكَ وَتَعَالَى. Ik kwam met gestremde melk die het dorst was voor mij en ik goot het er over heen. Toen kwam een hond, likte het op, tilde zijn been op en urineerde. Dus wij waren aan het bouwen totdat wij aankwamen bij de plek van de Zwarte Steen, maar niemand kon de steen vinden. Plotseling verscheen de steen in het midden van onze stenen.

Een groep onder Quraysh zei: "Wij plaatsen hem." Een andere groep zei: "Wij plaatsen hem." Vervolgens zeiden zij: "Stel een arbiter aan onder jullie." Zij zeiden: "De eerste man die verschijnt vanuit de weg."

De Profeet ﷺ kwam, dus zij zeiden: "De betrouwbare is naar jullie toe gekomen." Zij vertelden hem (wat er aan de hand was).

Dus de Profeet ﷺ legde de steen in een mantel, vervolgens riep hij de stammen bijeen, en zij namen samen met hem de hoeken van de mantel, waarna de Profeet ﷺ hem uiteindelijk plaatste.³⁶

Veertig Jaar

▪ Zijn Zending als Boodschapper

Nadat de Profeet ﷺ de leeftijd van veertig jaar had bereikt werd hij gezonden als Profeet en Boodschapper, als genade voor de werelden, als verkondiger van blijde tijdingen en als waarschuwer voor de gehele mensheid.

Dit is overgeleverd op gezag van Ibn ‘Abbās, Jubayr b. Muṭ‘im en anderen van onder de Metgezellen رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ en de Opvolgers. Er is vermeld in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken op gezag van Ibn ‘Abbās رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا, die zei:

‘De Boodschapper van Allah ﷺ werd gezonden op veertigjarige leeftijd. Hij verbleef dertien jaar lang in Mekka terwijl er aan hem geopenbaard werd. Hij werd bevolen om de Emigratie te verrichten, dus hij emigreerde (naar Medina en bleef daar) tien jaar lang. Hij overleed op drieënzestigjarige leeftijd.’³⁷

De Zending begon op een maandag. Hierover bestaat geen meningsverschil, omdat het bevestigd is in een authentieke overlevering van de Boodschapper van Allah ﷺ. Zo is in *Ṣaḥīḥ Muslim* overgeleverd op gezag van Abū Qatāda al-Anṣārī dat de Boodschapper van Allah ﷺ werd gevraagd over

het vasten op de maandag, waarop hij antwoordde: 'Dat is de dag waarop ik ben geboren. Dat is de dag waarop ik ben gezonden, of waarop aan mij werd geopenbaard.'³⁸

De geleerden verschillen van mening over in welke maand de Zending van de Profeet ﷺ begon. Was het in de maand Ramaḍān of in de maand Rabī' al-Awwal?

Ibn al-Qayyim zei in zijn boek *Zād al-ma'ād*: 'Er is geen verschil van mening over het feit dat de Zending begon op een maandag. Er bestaat echter wel meningsverschil over de maand waarin de Zending begon. Sommigen zeiden: "Op de achtste van Rabī' al-Awwal, in het eenenveertigste jaar na het Jaar van de Olifant." Dit is de uitspraak van de meerderheid. Anderen zeiden: "Het was echter in de maand Ramaḍān." Zij gebruikten als argument de volgende Uitspraak van Allah:

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾

De maand Ramaḍān is het (d.w.z. de maand) waarin het (d.w.z. de Qur'ān) werd geopenbaard. [Sūra al-Baqara (2): 185]

Zij zeiden: "Het eerste waarmee Allah de Profeet ﷺ geëerd heeft is dat Hij aan hem de Qur'ān heeft geopenbaard." Dit is de mening van een groep geleerden. [...] Degenen die de eerste mening volgden zeiden: "De openbaring van de Qur'ān in de maand Ramaḍān was slechts in één keer geopenbaard in de Nacht van de Verhevenheid (*laylat al-qadr*) naar het Huis van Glorie (*bayt al-ʿizza*), vervolgens werd het in delen geopenbaard afhankelijk van diverse omstandigheden gedurende de loop van drieëntwintig

jaar.”³⁹

De eerste Sūra die werd geopenbaard aan de Boodschapper van Allah ﷺ was Sūra Iqra' (ook wel Sūra al-'Alaq genoemd). Dit is bevestigd in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken op gezag van 'Ā'isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.⁴⁰

Vervolgens onderwees Jibrīl de Profeet ﷺ de Wudū' en de Ṣalāt. De Ṣalāt bestond aan het begin van de openbaring uit twee gebedseenheden (*rak'atān*). Ibn Ishāq zei: 'Sommige geleerden hebben aan mij overgeleverd dat Jibrīl عَلَيْهِ السَّلَام naar de Boodschapper van Allah ﷺ kwam toen het gebed aan hem verplicht werd gesteld, terwijl de Boodschapper van Allah ﷺ op de heuvels van Mekka was. Jibrīl sloeg voor hem met zijn hiel tegen de kant van de vallei, van waaruit een waterbron ontsprong. Jibrīl verrichtte de Wudū' terwijl de Profeet ﷺ naar hem keek, om hem te laten zien hoe men zich dient te reinigen voor het gebed. Vervolgens verrichtte de Profeet ﷺ de Wudū' zoals hij Jibrīl de Wudū' had zien verrichten. Vervolgens verrichtte Jibrīl het gebed met hem, en de Boodschapper van Allah ﷺ verrichtte het gebed zoals Jibrīl dat deed. Vervolgens vertrok Jibrīl. Daarna kwam de Boodschapper van Allah ﷺ bij Khadija رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. Hij verrichtte de Wudū' voor haar om haar te laten zien hoe men zich dient te reinigen voor het gebed, zoals Jibrīl hem had laten zien. Vervolgens verrichtte zij de Wudū' zoals de Boodschapper van Allah ﷺ de Wudū' voor haar had verricht. Vervolgens verrichtte de Boodschapper van Allah ﷺ het gebed met haar zoals Jibrīl met hem het gebed had verricht en zij verrichtte het gebed zoals de Boodschapper van Allah ﷺ dat deed.'⁴¹

Al-Suhaylī zei in *Al-Rawḍ al-unuf*: ‘Deze overlevering is Maqtū‘ (verbroken) in de Sīra. Soortgelijke overleveringen kunnen niet als basis gebruikt worden in de wettelijke regelgevingen. Het is echter verbonden overgeleverd van Zayd b. al-Ḥāritha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, die hem heeft toegeschreven aan de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Het is echter zo dat deze verbonden overlevering draait om (d.w.z. is verbonden via) ‘Abd Allāh b. Lahī‘a, die zwak is verklaard.’⁴²

De overlevering van Zayd رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ waarnaar verwezen wordt is overgeleverd door Imam Aḥmad, Ibn Māja, al-Ḥākim en anderen op gezag van Zayd b. al-Ḥāritha صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, de cliënt (d.w.z. vrijgelaten slaaf) van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, op gezag van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ‘Dat Jibrīl عَلَيْهِ السَّلَام naar hem toe kwam aan het begin van de Openbaring en hem de Wuḍū’ en de Ṣalāt onderwees. Toen hij klaar was met de Wuḍū’ nam hij een handvol water waarmee hij zijn geslachtsdeel bevochtigde.’⁴³

In de keten van overleveraars bevindt zich ‘Abd Allāh b. Lahī‘a (die zwak is verklaard), maar de overlevering is voortgezet (door de aanwezigheid van andere overleveringen). Daarom heeft al-Albānī hem vermeld in *Al-Silsila al-ṣaḥīḥa* (nr. 841).

Nadat er twintig volledige dagen waren verstreken vanaf de Zending van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ werden de Jinn die de Openbaring probeerden af te luisteren door angstaanjagende sterren bekogeld. Allah informeerde ons over de Jinn nadat hij de hemel had bewaakt met vallende sterren;

﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ۖ
وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا
رَّصَدًا ۖ﴾

‘En dat wij waarlijk hebben geprobeerd de hemel te bereiken, maar wij troffen deze gevuld met strenge wachters en brandende vlammen aan. En dat wij waarlijk daarin (verschillende) posities konden innemen om (af) te luisteren. Maar wie nu (af)luistert, zal er een brandende vlam als hinderlaag aantreffen.’ [Sūra al-Jinn (72): 8-9]

Ibn al-Jawzī zei: ‘De geleerden van de Sīra zeiden: “Quraysh zag sterren waarmee werd geschoten twintig dagen na de Zending van de Boodschapper van Allah.”’⁴⁵

Imam Aḥmad, al-Tirmidhī en anderen hebben overgeleverd op gezag van Ibn ‘Abbās رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا, die zei: ‘De Jinn waren gewoon om op te stijgen naar de hemel om te luisteren naar de Openbaring. Wanneer zij één woord hoorden dan voegden zij daar negen woorden aan toe. Het ene woord (dat zij hoorden) was waarheid. Dat wat zij toevoegden was valsheid. Toen de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ gezonden werd, werd hen hun zitplaatsen verboden (om te luisteren naar de Openbaring). Zij vermeldten dat vervolgens aan Iblīs. Vóór die tijd werd er nog nooit met de sterren geschoten. Iblīs zei tegen hen: “Dit is enkel vanwege een zaak die heeft plaatsgevonden op aarde.” Iblīs zond zijn legers die zagen dat de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ stond te bidden tussen twee bergen – ik denk dat hij zei: in Mekka –, Toen zij aankwamen bij Iblīs

informeerden zij hem. Daarop zei hij: "Dit is de gebeurtenis die heeft plaatsgevonden op aarde."⁴⁶

▪ De openlijke uitnodiging naar de Islam

In het vierde jaar van zijn Zending begon de Profeet ﷺ openlijk uit te nodigen naar de Islam. Vóór die tijd nodigde hij in het geheim uit naar de Islam. Ibn al-Qayyim zei in *Zād al-ma'ād*: 'Hij nam daarna drie jaar lang in het geheim de uitnodiging op zich. Vervolgens werd aan hem geopenbaard:

﴿ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴾

Verkondig daarom wat jou is bevolen en wend je af van de afgodenaanbidders. [Sūra al-Hijr (15): 94]

Vervolgens maakte hij de uitnodiging openbaar en verklaarde hij publiekelijk vijandschap jegens zijn volk. De kwelling (uitgevoerd door zijn vijanden) nam toe voor hem en voor de moslims totdat Allah toestemming aan hen had gegeven voor twee emigraties.⁴⁷

▪ De emigratie naar al-Habasha

Twaalf mannen en vier vrouwen emigreerden naar de landen van Ethiopië in het vijfde jaar van de Zending van de Profeet ﷺ. In hetzelfde jaar keerden zij terug naar Mekka, omdat hen het nieuws had bereikt dat de zaken verbeterd waren en dat de situatie verbeterd was, en dat de kwelling was geëindigd.

Zij keerden dus terug vanuit Ethiopië naar Mekka. Toen ze aan waren gekomen of bijna aan waren gekomen in Mekka werd het voor hen duidelijk dat het tegenovergestelde het geval was.

Sommigen van hen traden Mekka binnen en sommigen van hen keerden voor de tweede keer terug naar de landen van Ethiopië. Deze tweede emigratie werd verricht door drieëntachtig mannen en achttien vrouwen.

Ibn al-Qayyim zei in zijn boek *Zād al-ma'ād*: 'Toen het aantal moslims toenam en de ongelovigen vreesden voor hen, verergerde de kwelling en de beproeving die zij hen berokkenden. De Boodschapper van Allah ﷺ gaf hen toestemming om naar Ethiopië te emigreren. Hij zei: *'In Ethiopië is een koning bij wie de mensen niet onrechtvaardig worden behandeld.'* Zodoende emigreerden van onder de moslims twaalf mannen en vier vrouwen, onder wie 'Uthmān b. 'Affān رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. Hij was de eerste die vertrok samen met zijn echtgenote Ruqayya رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, de dochter van de Boodschapper van Allah ﷺ. Zij verbleven in Ethiopië in goed nabuurschap. Het nieuws bereikte hen dat Quraysh zich had bekeerd tot de Islam. Dit nieuws was uiteraard een leugen. Om die reden keerden zij terug naar Mekka. Toen het nieuws hen bereikte dat de situatie erger was geworden dan voorheen, keerden sommigen van hen terug (naar Ethiopië). Anderen traden Mekka binnen waarna zij ernstig gekweld werden door Quraysh. Eén van degenen die Mekka binnentrad was 'Abd Allāh b. Mas'ūd رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. Vervolgens werd hen toestemming gegeven om voor een tweede keer de emigratie naar Ethiopië te verrichten. Drieëntachtig mannen – als 'Ammār رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ zich onder hen bevond, want hij twijfelt daarover – en achttien vrouwen emigreerden (voor de tweede keer) naar Ethiopië en verbleven bij al-Najāshī in de beste toestand. Toen dat nieuws Quraysh bereikte, stuurden zij 'Amr b. al-'Āṣ en 'Abd Allāh b. Abī Rabī'a رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا met een groep om een list tegen hen te beramen bij al-Najāshī, maar Allah heeft hun list terug

laten slaan op hen zelf.⁴⁸

▪ De bekering van Ḥamza en ‘Umar tot de Islam

Vervolgens bekeerde Ḥamza رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ de ‘leeuw’ zich in het zesde jaar van de Zending nadat de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ Dār al-Arqam was binnengegaan. Sommigen zeiden ook dat dit in het tweede jaar had plaatsgevonden.⁴⁹ Ḥamza رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ was de oom van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ en zijn zoogbroer. Gedurende zijn Islam was hij een ondersteuner van de Religie en een macht voor de moslims.⁵⁰

Enkele dagen na hem bekeerde ‘Umar b. al-Khaṭṭāb رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ zich tot de Islam. De bekering van Ḥamza en ‘Umar رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا was een geweldige overwinning. Allah versterkte de Islam en de moslims met hen beiden.

▪ Het overlijden van Abū Ṭālib en Khadīja

In het negende jaar van de Zending van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ overleed zijn oom Abū Ṭālib. Na zijn oom overleed zijn echtgenote Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا in datzelfde jaar. Dit is de bekende mening volgens de geleerden van de Sīra.

Ibn Kathīr zei in *Al-Bidāya wa-l-nihāya*: ‘Hoofdstuk omtrent het overlijden van zijn oom Abū Ṭālib, vervolgens na hem (het overlijden van) Khadīja bint Khuwaylid رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, de echtgenote van de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Sommigen zeiden dat zij echter vóór hem kwam te overlijden, maar datgene wat bekend is, is de eerste mening (dat zij na hem kwam te overlijden). Ze toonden allebei medeleven met de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Abū Ṭālib deed dat in het openbaar, terwijl Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا dat in het privé deed. Abū Ṭālib was een ongelovige, terwijl Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا een

waarheidsgetrouwe gelovige was.⁵¹

Ibn Ishāq zei: 'Vervolgens overleden Khadija رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا en Abū Tālib in hetzelfde jaar. Meerdere rampspoeden volgden elkaar op voor de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ door het overlijden van Khadija رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا en zijn oom Abū Tālib. Khadija رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا was een oprechte raadgever voor hem wanneer hij beproefd werd. Hij vond rust bij haar. Abū Tālib was een ondersteuner en een beschermer voor zijn zaak, alsmede een kracht en een helper tegen zijn volk. Dat was drie jaar vóór zijn emigratie naar Medina. Dus toen Abū Tālib kwam te overlijden was Quraysh in staat om de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ schade toe te brengen op een manier die zij niet voor mogelijk hadden gehouden tijdens het leven van Abū Tālib.'⁵²

De geleerden van de Sīra verschillen niet van mening over het feit dat Khadija رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا en Abū Tālib beiden kwamen te overlijden in hetzelfde jaar. Ze verschillen echter wel van mening over wie van hen vóór de ander kwam te overlijden, en over de tijdsduur tussen beide overlijdens. Datgene wat bekend is, is dat Khadija رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا drie dagen na Abū Tālib kwam te overlijden. Ibn Kathīr zei: 'Al-Bayhaqī zei: "Het heeft mij bereikt dat Khadija رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا drie dagen na Abū Tālib kwam te overlijden. Abū 'Abd Allāh Ibn Mandah heeft dit vermeld in *Kitāb al-ma'rifa* alsook onze Shaykh Abū 'Abd Allāh al-Hāfiẓ (d.w.z. al-Ḥākim al-Naysabūrī)."⁵³

Vijftig Jaar

▪ De bekering van de Jinn van Naṣībīn

Drie maanden nadat de Profeet ﷺ vijftig jaar was geworden bekeerden de Jinn van Naṣībīn zich tot de Islam. Meerdere geleerden hebben dit vermeld in de boeken van de Sīra.

Ibn al-Jawzī zei in *Ṣifat al-ṣafwa*: ‘Toen de Boodschapper van Allah ﷺ de leeftijd van vijftig jaar en drie maanden bereikte, kwamen de Jinn van Naṣībīn naar hem toe en zij bekeerden zich tot de Islam.’⁵⁴

Dat vond plaats nadat hij vertrokken was naar al-Ṭā’if. Ibn Kathīr zei in zijn *Tafsīr*: ‘Muḥammad Ibn Ishāq heeft op gezag van Yazīd b. Rūmān, op gezag van Muḥammad b. Ka’b al-Quraṣī, het verhaal vermeld van het vertrek van de Boodschapper van Allah ﷺ naar al-Ṭā’if alwaar hij diens inwoners uitnodigde naar de Islam, waarna zij het echter weigerden aan te nemen. Hij vermeldde het verhaal uitvoerig. Hij citeerde de mooie smeekbede: “O Allah! Bij U klaag ik over mijn zwakke kracht en mijn geringe strategie... enzovoorts.” Hij zei: “Toen hij hen verliet, overnachtte hij onder een dadelpalmboom. Hij reciteerde een aantal Verzen. De Jinn van onder de inwoners van Naṣībīn luisterden naar hem.”⁵⁵

Naṣībīn is een plaats gelegen tussen Turkije en Syrië. Tegenwoordig wordt het Nusaybin genoemd.

Deze Jinn keerden terug naar hun families als waarschuwers en als uitnodigers naar het verrichten van de aanbidding voor Allah

alléén, zoals Allah, de Verhevene, zei:

﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾﴾

En (gedenk) toen Wij een groep van de Jinn naar jou (o Muḥammad) stuurden om naar de Qur'ān te luisteren. Toen zij deze (voordracht uit de Qur'ān) meemaakten, zeiden zij: 'Luister (er stilzwijgend naar).' En toen het (d.w.z. de voordracht) eindigde, keerden zij terug naar hun volk als **waarschuw**ers. [Sūra al-Aḥqāf (46): 29].

Hierin zit een aanwijzing dat de Profeet ﷺ is gezonden naar de gehele mensheid en de Jinn.

Gedurende zijn huwelijk met zijn echtgenote Khadija رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا was de Profeet ﷺ met geen enkele andere vrouw getrouwd. Een korte periode na het overlijden van Khadija رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا trouwde de Profeet ﷺ met Sawda bint Zam'a b. Qays al-Qurashiyya رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. Zij was eerder gehuwd geweest met al-Sakrān b. 'Amr رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. Sawda en al-Sakrān رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ bevonden zich onder degenen die naar Ethiopië waren geëmigreerd. Nadat zij waren teruggekeerd naar Mekka, verbleef haar echtgenoot al-Sakrān رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ met haar in Mekka totdat hij kwam te overlijden.

De Profeet ﷺ trouwde met Sawda رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا in de maand Ramaḍān nog vóór zijn emigratie naar Medina. Sommigen zeiden twee jaar ervoor. Anderen zeiden drie jaar ervoor.

Een van haar bijzondere eigenschappen was dat zij er voor koos om haar dag te geven aan ‘Ā’isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا vanwege de liefde van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ voor ‘Ā’isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. Dat gebeurde toen zij ouder was geworden en de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ van plan was om van haar te scheiden. Zij gaf er de voorkeur aan om bij hem te blijven als zijn echtgenote zodat zij de gunst zou verkrijgen om zijn echtgenote te zijn in het hiernamaals.

Na het voltooien van zijn huwelijkscontract met Sawda رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا trouwde hij met ‘Ā’isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, de dochter van Abū Bakr al-Ṣiddīq رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. Hij trouwde met haar in de maand Shawwāl. Dit was twee of drie jaar voor zijn emigratie naar Medina. ‘Ā’isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا was toen zes jaar oud. De Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ consummeerde het huwelijk bij zijn eerste aankomst in Medina. ‘Ā’isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا was toen negen jaar oud.

Enkele bijzondere eigenschappen van ‘Ā’isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا:

- Zij was de meest geliefde vrouw van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
- Zij was de enige maagd die hij huwde
- Dat de Openbaring soms werd geopenbaard aan de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ terwijl hij met haar was onder haar dekbed
- Dat haar onschuld met betrekking tot de leugen waarvan zij werd beschuldigd werd geopenbaard door middel van een Openbaring van Allah en wordt geciteerd in Zijn Boek
- Dat zij de meest geleerde van zijn vrouwen was, sterker nog, de meest geleerde vrouw van de moslingemeenschap
- Dat de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ overleed in haar huis liggend op het bovenste gedeelte van haar borst, moge Allah tevreden zijn met haar en met alle vrouwen van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

▪ De Nachtreis en de Hemelvaart

Ibn al-Jawzī zei: 'Toen hij de leeftijd van eenenvijftig jaar en negen maanden bereikt had, werd de Nachtreis met hem gemaakt.'⁵⁶ Hij reisde van Mekka naar Bayt al-Maqdis (d.w.z. Jeruzalem). In dezelfde nacht werd met hem de Hemelvaart gemaakt naar boven de zevende hemel. Daar werd aan hem de vijf gebeden verplicht gesteld. Vijf gebeden daadwerkelijk uitgevoerd, beloond met vijftig gebeden.⁵⁷

Al-Hāfiz Ibn Kathīr zei: 'De Boodschapper van Allah ﷺ reisde in de nacht met zijn lichaam – volgens de meest correcte opinie onder de Metgezellen en de geleerden – van de Gewijde Moskee (in Mekka) naar Bayt al-Maqdis (d.w.z. Jeruzalem), rijdend op (een rijdier genaamd) al-Burāq en in gezelschap van Jibrīl عليه السلام. Hij steeg daar af en bad als voorganger voor de profeten in Bayt al-Maqdis.

Vervolgens steeg hij die nacht van daar eerst op naar de laagste hemel, daarna naar de volgende, vervolgens naar de derde, de vierde, de vijfde, de zesde en uiteindelijk de zevende hemel. Hij zag de Profeten in de hemelen op hun posities. Vervolgens steeg hij op naar Sidrat al-Muntahā (de lotusboom van het uiterste). Daar zag hij Jibrīl in de vorm zoals Allah hem heeft geschapen. Allah stelde die nacht de gebeden verplicht voor hem.'⁵⁸

▪ De eerste gelofte van al-‘Aqaba

De eerste gelofte van al-‘Aqaba was met twaalf man uit Medina, zoals is vermeld in de boeken over de biografie van de Profeet ﷺ.

Ibn Ishāq zei: 'Toen Allah Zijn Religie wilde laten zegevieren, Zijn Profeet wilde versterken en Zijn Belofte aan hem wilde vervullen, vertrok de Boodschapper van Allah ﷺ in het bedevaartseizoen waarin hij een groep van de Anṣār (helpers) ontmoette. Hij presenteerde zichzelf aan de Arabische stammen zoals hij elk bedevaartseizoen gewoon was om te doen. Terwijl hij bij al-ʿAqaba was ontmoette hij een groep mannen behorend tot de Khazraj-stam met wie Allah het goede voorhad.'⁵⁹

Zij gaven gehoor aan de Boodschapper van Allah ﷺ in datgene waar hij hen naar uitnodigde en zij geloofden in hem. Vervolgens vertrokken zij en keerden zij terug naar hun volk.

Vervolgens zei Ibn Ishāq: 'Toen zij in Medina aankwamen bij hun volk vertelden zij hen over de Boodschapper van Allah ﷺ en nodigden zij hen uit naar de Islam, totdat het onder hen verspreid was. In elk huis van de Anṣār werd de Boodschapper van Allah ﷺ genoemd. Het jaar daarop kwamen twaalf mannen van de Anṣār naar het bedevaartseizoen. Zij ontmoetten de Boodschapper van Allah ﷺ bij al-ʿAqaba. Dit was de eerste gelofte van al-ʿAqaba. Zij beloofden trouw aan de Boodschapper van Allah ﷺ zoals de gelofte van de vrouwen. Dat was voordat het oorlog voeren aan hen verplicht was gesteld.'⁶⁰

Met 'de gelofte van de vrouwen' wordt bedoeld dat zij trouw beloofden aan de Boodschapper van Allah ﷺ zoals de vrouwen in Sūra al-Mumtahana trouw hadden beloofd aan hem, zoals Allah zei:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

O Profeet! Wanneer de gelovige vrouwen naar jou toe komen en bij jou de eed afleggen dat zij geen deelgenoten aan Allah zullen toekennen, niet zullen stelen, geen ontucht zullen plegen, hun kinderen niet zullen doden, niet met een grote leugen zullen komen die zij hebben verzonnen over wat er zich tussen hun handen en voeten bevindt (d.w.z. over hun kinderen) en dat zij jou niet ongehoorzaam zullen zijn in het goede, aanvaard dan hun eed. En vraag Allah om vergeving voor hen. Voorwaar, Allah is Meest Vergevingsgezind, Meest Genadevol. [Sūra al-Mumtahana (60): 12]

Het is overgeleverd in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken op gezag van 'Ubāda b. al-Ṣāmit رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, dat hij zei: 'Ik behoorde tot de uitgekozen leiders die trouw beloofden aan de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. We beloofden trouw aan hem dat wij geen enkele deelgenoot aan Allah zouden toekennen, dat wij niet zouden stelen, dat wij geen ontucht zouden plegen, dat wij geen ziel zouden doden die door Allah verboden is verklaard, behalve wanneer het rechtmatig is, dat wij elkaar niet zouden beroven en dat wij niet ongehoorzaam zouden zijn, en als we deze belofte zouden nakomen, zouden we het Paradijs verkrijgen, maar als we een van deze (zonden) zouden begaan, dan zal onze zaak door Allah worden

beslist.⁶¹

▪ De tweede gelofte van al-‘Aqaba

Toen de Profeet ﷺ tweeënvijftig jaar oud was kwamen zeventig mannen naar hem toe in het bedevaartseizoen. Dat is bevestigd in de authentieke overleveringen. Zij kwamen vanuit Medina en beloofden trouw aan de Boodschapper van Allah ﷺ. Dit is de tweede gelofte van al-‘Aqaba.

1 AH

▪ De emigratie naar Medina

Op een maandag van de maand Ṣafar of Rabī‘ al-Awwal vertrok de Profeet ﷺ vanuit Mekka richting Medina.

Ibn Kathīr zei in *Al-Bidāya wa-l-nihāya*: ‘Zijn Emigratie vond plaats in de maand Rabī‘ al-Awwal in het dertiende jaar van zijn Zending als Boodschapper. Dat was op een maandag, zoals Imam Aḥmad heeft overgeleverd op gezag van Ibn ‘Abbās رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا, die zei: “Jullie Profeet is geboren op een maandag, hij is vertrokken vanuit Mekka op een maandag, hij werd profeet op een maandag, hij kwam aan in Medina op een maandag en hij kwam te overlijden op een maandag.”⁶²

Op drieënvijftigjarige leeftijd kwam hij op een maandag aan in Medina. Al-Ḥākim zei: ‘De berichten zijn talloos dat hij vertrok op een maandag en dat hij aankwam in Medina op een maandag.’⁶³

De Profeet ﷺ verbleef tien jaar lang in Medina totdat hij

kwam te overlijden. Er staat vermeld in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken op gezag van Ibn 'Abbās رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا, die zei:

'De Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ werd gezonden op veertigjarige leeftijd. Hij verbleef dertien jaar lang in Mekka terwijl er aan hem geopenbaard werd. Hij werd bevolen om de emigratie te verrichten, dus hij emigreerde (naar Medina en bleef daar) tien jaar lang. Hij overleed op drieënzestigjarige leeftijd.'⁶⁴

In het eerste jaar van zijn emigratie werd het gebed van de (vaste) verblijfplaats vervolmaakt. Dit houdt in dat het middaggebed (*al-ẓuhr*), het namiddaggebed (*al-ʿaṣr*) en het avondgebed (*al-ʿishāʾ*) vier gebedseenheden kregen. In de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken is overgeleverd op gezag van 'Ā'isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, die zei: 'Het gebed werd verplicht gesteld bestaande uit twee gebedseenheden. Vervolgens emigreerde de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ en werd het verplicht gesteld bestaande uit vier gebedseenheden. Het gebed van de reiziger werd echter gelaten zoals het in eerste instantie was (twee gebedseenheden).'⁶⁵

Dat wil zeggen dat het middaggebed (*al-ẓuhr*), het namiddaggebed (*al-ʿaṣr*) en het avondgebed (*al-ʿishāʾ*) die in eerste instantie uit twee gebedseenheden bestonden, vier gebedseenheden werden. Het gebed van de reiziger bleef twee gebedseenheden zoals het was vóór de emigratie.

Het vrijdagmiddaggebed werd pas door de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ verricht na zijn emigratie naar Medina. In de periode voordat hij was geëmigreerd naar Medina werd het (door de moslims daar) verricht in Medina.

Ibn Kathīr zei: 'Toen hij vertrok vanuit Qubā' terwijl hij zijn kameel al-Qaṣwā' bereed, en dat was op een vrijdag, toen het hoogtepunt van de zon was aangebroken, bevond hij zich bij het huis van Banū Sālim b. 'Awf. Hij bad daar met de moslims het vrijdagmiddaggebed in een vallei genaamd Wādī Rānūnā'. Dit was het eerste vrijdagmiddaggebed dat de Profeet ﷺ bad met de moslims in Medina, of het eerste ooit, omdat hij – en Allah weet het beste – niet in staat was om met zijn Metgezellen bijeen te komen in Mekka om daar het vrijdagmiddaggebed te verrichten bestaande uit een preek en een bekendmaking met een vermaning. Dat was vanwege de hevige tegenstand van de afgodenaanbidders en de schade die zij hem berokkenden.'⁶⁶

▪ De bouw van de Qubā'-moskee

Vervolgens bouwde de Profeet ﷺ de bekende moskee in Qubā'. Dit is een bekend gebied gelegen ongeveer zes kilometer ten zuiden van de Profetische Moskee. Het eerste wat de Profeet ﷺ deed toen hij in dit gebied was aangekomen, terwijl hij logeerde in het huis van Banū 'Amr b. 'Awf, was het bouwen van deze gezegende moskee.

Dit geeft aan dat het een verplichting is voor moslims om de moskee als een van hun eerste zorgen te beschouwen. Wanneer een moslim zich in een nieuw gebied vestigt, is het een van de eerste zaken waar hij aandacht aan zou moeten besteden.

Ibn Kathīr zei in *Al-Bidāya wa-l-nihāya*: 'Toen de kameel van de Profeet ﷺ arriveerde in Medina, was zijn eerste tussenstop in het huis van Banū 'Amr b. 'Awf, en dat is Qubā' – zoals eerder is vermeld – verbleef hij aldaar twintig nachten zoals men op zijn

hoogst heeft gezegd. Sommigen zeiden dat hij daar achttien nachten verbleef. Anderen zeiden iets meer dan tien dagen. Mūsā b. 'Uqba zei dat hij daar drie nachten verbleef. Het meest bekende is datgene wat Ibn Ishāq en anderen hebben vermeld: "Dat hij onder hen verbleef in Qubā' van maandag tot en met vrijdag."

Hij stichtte in de tijdsduur van deze periode waarover meningsverschil bestaat de moskee van Qubā'. Het is een edele moskee. Allah heeft het volgende geopenbaard over deze moskee:

﴿لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رَجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾^(١٨)

Een moskee die vanaf de eerste dag op godsvrucht is gefundeerd, heeft er (zeker) meer recht op dat jij erin staat (om het gebed te verrichten). Daarin zijn mannen die ervan houden om zich te reinigen. En Allah houdt van degenen die zichzelf reinigen. [Sūra al-Tawba (9): 108]

Wij hebben eveneens gesproken over de bevestiging daarvan in onze *Tafsīr*.⁶⁷ Ook hebben wij de overlevering vermeld die te vinden is in *Ṣaḥīḥ Muslim*⁶⁸ dat het de moskee van Medina is en het antwoord daarop...⁶⁹

■ De bouw van de Profetische Moskee

De Boodschapper van Allah ﷺ bouwde vervolgens de Profetische Moskee van Medina. Hij had de grond van de plek gekocht. Het was een droogschuur voor dadels⁷⁰ die toebehoorde aan twee wezen genaamd Suhayl en Sahl. Zij stonden onder de

voogdij van As'ad b. Zurāra. De kameel van de Boodschapper van Allah ﷺ knielde daar neer, dus bouwde hij de moskee op die plek. De Boodschapper van Allah ﷺ droeg samen met hen de stenen en hielp hen met het bouwen van de moskee, zoals vermeld is in *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī*.⁷¹ Zij waren gewoon om te zeggen:

'O Allah! De beloning is de beloning van het hiernamaals. Wees dus genadig met de Helpers en de Emigranten!'

▪ De bouw van zijn huizen

Vervolgens bouwde de Profeet ﷺ zijn huizen rondom de Profetische Moskee. Dat wil zeggen: Een huis voor Sawda رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, vervolgens een ander huis voor 'Ā'isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا gereed gemaakt om het huwelijk met haar te consumeren. Vervolgens bouwde hij weer een huis telkens wanneer er weer een behoefte voor aanwezig was, grenzend aan zijn moskee.

Al-Dhahabī zei: 'Het heeft ons niet bereikt dat hij negen huizen heeft gebouwd toen hij de moskee bouwde. Ik denk niet dat hij dat heeft gedaan. Hij wilde slechts één huis voor Sawda رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, de moeder der gelovigen. Vervolgens had hij geen behoefte aan een ander huis totdat hij deze bouwde voor 'Ā'isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا in de maand Shawwāl, in het tweede jaar van de emigratie. Het lijkt er dus op dat hij ze bouwde op verschillende tijdstippen.'⁷²

Het waren nederige huizen. Er is vermeld in *Al-Adab al-Mufrad* van al-Bukhārī op gezag van Dāwūd b. Qays, die zei:

'Ik zag dat de kamers waren gemaakt van palmstronken, aan de buitenkant bedekt met gladgestreken haar. Ik denk dat de breedte

van het huis, van de deur van de kamer tot de deur van het huis, ongeveer zes of zeven spanwijdten bedroeg. De breedte van de kamer binnen was tien spanwijdten. Ik denk dat het plafond ongeveer tussen de zeven en de acht bedroeg.⁷³

▪ **De terugkeer van ongeveer de helft van degenen die naar Ethiopië waren geëmigreerd**

Vervolgens kwam iets minder dan de helft van de emigranten die waren afgereisd om de tweede emigratie te verrichten naar de landen van Ethiopië, aangezien hun aantal iets meer dan tachtig mannen en achttien vrouwen bedroeg.

Al-Ṣāliḥī zei in *Subul al-hudā*: 'De emigranten vestigden zich op het land van Ethiopië onder al-Najāshī in goed nabuurschap. 'Abd Allāh b. Mas'ūd رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ haastte zich en keerde terug naar Mekka. Toen de moslims hoorden over de emigratie van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ naar Medina keerden van onder hen drieëndertig mannen en acht vrouwen terug.'⁷⁴

Wanneer het aantal dat terugkeerde drieëndertig mannen en acht vrouwen waren, dan is dat iets minder dan de helft voor wat betreft zowel de mannen als de vrouwen.

▪ **De verbroedering tussen de Emigranten en de Helpers**

In dat eerste jaar sloot de meest nobele der mensheid, de Profeet Muḥammad صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, de banden van broederschap tussen de Emigranten en de Helpers, om elkaar op te beuren (en elkaars bezittingen te delen), zodat het gevoel van vervreemdheid bij hen zou verdwijnen, gescheiden van hun familie en verwanten, en ook om de onderlinge band te versterken.

Ibn al-Qayyim zei in zijn boek *Zād al-ma'ād*: 'Vervolgens sloot de Boodschapper van Allah ﷺ de banden van broederschap tussen de Emigranten en de Helpers in het huis van Anas b. Mālik. Er waren negentig mannen aanwezig, de ene helft van de Emigranten en de andere helft van de Helpers. Hij sloot de banden van broederschap tussen hen om elkaar op te beuren (en elkaars bezittingen te delen). Zij zouden van elkaar erven nadat één van hen zou komen te overlijden. Het was een erfrecht dat voorrang kreeg boven verwantschap. Dit zou zo blijven tot aan de Slag bij Badr. Het erfrecht werd teruggegeven aan de bloedverwanten in plaats van het verbond van de broederschap toen Allah openbaarde:

﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾

En de bloedverwanten hebben (wat betreft de erfenis) meer recht op elkaar zoals (geschreven) staat in het Boek van Allah. [Sūra al-Aḥzāb (33): 6]⁷⁵

Met betrekking tot deze verbroedering gaven de Helpers de meest prachtige voorbeelden in onzelfzuchtigheid. Allah heeft gerefereerd aan hun gulheid en hun goede onzelfzuchtigheid in een Vers dat geciteerd wordt in Zijn Boek:

﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَفِيهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

En degenen (d.w.z. de Anṣār) die de stad (van de Profeet ﷺ) als woonplaats hebben gekozen en het geloof vóór hen (d.w.z. vóór de Emigranten) hebben aangenomen, (zij) houden van degenen die naar hen emigreren. En zij treffen in hun borsten (d.w.z. in hun harten) niets van jaloezie aan voor datgene dat hun (d.w.z. aan de Emigranten) gegeven is (van de buit). En zij verkiezen hen (d.w.z. de Emigranten) boven zichzelf. En zelfs (als het iets betreft) waar zij zelf behoefte aan hebben. En wie gered wordt van zijn eigen gierigheid, zij zijn degenen die succesvol zullen zijn. [Sūra al-Ḥaṣhr (59): 9]

Het was zelfs zo dat één van de Helpers afstand deed van de helft van zijn bezit om het aan één van de Emigranten te geven. Al-Bukhārī heeft overgeleverd op gezag van Anas رضي الله عنه, die zei: "Toen 'Abd al-Raḥmān b. 'Awf رضي الله عنه aankwam in Medina, sloot de Profeet ﷺ de band van broederschap tussen hem en Sa'd b. al-Rabī' al-Anṣārī رضي الله عنه. Sa'd رضي الله عنه stelde voor om 'Abd al-Raḥmān رضي الله عنه de helft van zijn vrouwen en van zijn bezit te schenken. Daarop zei 'Abd al-Raḥmān رضي الله عنه: "Moge Allah jou zegeningen schenken in jouw vrouwen en jouw bezit. Leid mij naar de markt." 'Abd al-Raḥmān رضي الله عنه maakte wat winst met wat gecondenseerde droge yoghurt en boter. De Profeet ﷺ zag 'Abd al-Raḥmān رضي الله عنه na enkele dagen terwijl 'Abd al-Raḥmān رضي الله عنه gele vetvlekken op zich had. De Profeet ﷺ zei: "Wat is dit, o 'Abd al-Raḥmān?" 'Abd al-Raḥmān رضي الله عنه zei: "O Boodschapper van Allah! Ik heb een vrouw van de Anṣār gehuwd." De Profeet ﷺ vroeg: "Hoeveel bruidsschat heb je haar gegeven?" Hij zei: "Een stuk goud, ongeveer het gewicht van een dadelsteen." Daarop zei de Profeet ﷺ: "Houd een bruiloftsfeest, al is het maar met een schaap." ⁷⁶

▪ **De consummering van zijn huwelijk met ‘Ā’isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا**
 Vervolgens consummeerde de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zijn huwelijk met ‘Ā’isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا in het eerste jaar van de Emigratie. Sommigen zeggen dat dit plaatsvond in het tweede jaar van de Emigratie.⁷⁷ Zij was op dat moment negen jaar oud. Het is overgeleverd in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken op gezag van ‘Ā’isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, die zei:

‘De Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ huwde mij toen ik zes jaar oud was. Wij kwamen aan in Medina en verbleven bij Banū al-Hārith b. al-Khazraj. Ik werd onwel en mijn haar viel uit vanwege ziekte en mijn haar groeide vervolgens terug tot aan mijn oren. Mijn moeder Umm Rūmān kwam naar mij toe, terwijl ik met een paar van mijn vriendinnen op een schommel aan het spelen was. Ze riep mij en ik ging naar haar toe, niet wetend wat ze met me wilde doen. Ze nam mijn hand en liet mij bij de deur van het huis staan. Ik was toen buiten adem, en toen mijn ademhaling weer goed werd, nam ze wat water en wreef ermee over mijn gezicht en hoofd. Toen nam ze mij mee het huis in. Er waren vrouwen van de Helpers in het huis. Zij zeiden: “Het beste en zegening gewenst en veel succes!” Ze vertrouwde mij toe aan hen en zij maakten mij (netjes) op. Plotseling zag ik de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in de ochtend. Mijn moeder overhandigde mij aan hem. Op die dag was ik een meisje van negen jaar oud.’⁷⁸

▪ **De oproep tot het gebed**

In datzelfde jaar (1 AH) werd ook de oproep tot het gebed (*al-adhān*) voorgeschreven. Voor die tijd keken de mensen uit naar de tijd voor het gebed. Wanneer zij het gevoel hadden dat de tijd naderde, dan gingen zij naar de moskee. Het is overgeleverd in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken op gezag van Ibn ‘Umar رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا, die zei:

‘Toen de moslims aankwamen in Medina waren zij gewoon om zich te verzamelen en te wachten op de tijd van het gebed. Er werd niet naar opgeroepen. Op een dag spraken zij daarover. Sommigen zeiden: “Neem een bel zoals de bel van de christenen.” Anderen zeiden: “Eerder een hoorn zoals de hoorn van de joden.” Daarop zei ‘Umar رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: “Waarom sturen jullie geen man die oproept tot het gebed?” Vervolgens zei de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: “O Bilāl! Sta op en roep op tot het gebed!”⁷⁹

De bedoeling met de oproep tot het gebed is hier niet de bekende oproep (*al-adhān*). De bedoeling is slechts het oproepen tot het gebed. Zoals dat men zegt: ‘Het gebed zal gezamenlijk gehouden worden,’ waarna men zich verzamelt. Het is overgeleverd in *Al-Ṭabaqāt* van Ibn Sa’d op gezag van ‘Urwa b. al-Zubayr, Zayd b. Aslam en Sa’id b. al-Musayyab, die zeiden: ‘De mensen waren gewoon om tijdens het leven van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, voordat de (bekende) gebedsoproep werd opgedragen, dat de omroeper van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ opriep: “Het gebed zal gezamenlijk gehouden worden,” waarna de mensen zich verzamelden.’⁸⁰

Vervolgens had ‘Abd Allāh b. Zayd رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ een droom die hij vertelde aan de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. In die droom hoorde hij de bewoordingen van de gebedsoproep: ‘Allāhu akbar! Allāhu akbar! Enzovoorts.’ De Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zei vervolgens: “Het is een ware droom als Allah wil. Sta dus op met Bilāl رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ en draag het aan hem voor, zodat hij daarmee de gebedsoproep kan verrichten, want hij heeft een betere stem dan jij.”⁸¹

Op dat moment werd de bekende gebedsoproep voorgeschreven.

De Veldslagen

Voordat we zullen spreken over de veldslagen van de Profeet ﷺ is het gepast om te attenderen op het belang van het leren kennen van deze veldslagen en het grote profijt dat er in zit.

Al-Khaṭīb al-Baghdādī heeft overgeleverd in zijn boek *Al-ǧāmi‘ li-akhlāq al-rāwī* op gezag van Ismā‘īl b. Muḥammad b. Sa‘d b. Abī Waqqāṣ al-Zuhrī al-Madanī: ‘Mijn vader leerde ons de veldslagen van de Boodschapper van Allah ﷺ en hij telde ze voor ons op en zijn expedities en hij zei: “Mijn zoon! Dit zijn de prestaties van jullie voorvaderen, dus laat het niet na om ze te vermelden.”’⁸²

En al-Khaṭīb heeft overgeleverd op gezag van Zayn al-‘Ābidīn ‘Alī b. al-Ḥusayn b. ‘Alī, die zei: ‘Aan ons werden de veldslagen en de expedities van de Profeet ﷺ onderwezen, zoals een Sūra uit de Qur’ān aan ons werd onderwezen.’⁸³

De veldslagen van de Profeet ﷺ zijn talrijk. Er waren veldslagen waaraan hij deelnam, en er waren zendingen en expedities waaraan hij niet deelnam.

De twee Shaykhs (al-Bukhārī en Muslim) hebben overgeleverd op gezag van Abū Ishāq al-Sabī‘ī: ‘Ik zei tegen Zayd b. al-Arqam: “Aan hoeveel veldslagen heeft de Boodschapper van Allah ﷺ deelgenomen?” Hij zei: “Negentien.” Ik zei: “Hoe vaak heb jij samen met hem deelgenomen aan een veldslag?” Hij zei: “Zeventien veldslagen.”’⁸⁴

Al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar zei in zijn uitleg van deze overlevering: 'De bedoeling met zijn uitspraak "negentien" zijn de veldslagen waarbij de Profeet ﷺ zelf er op uit trok, of hij nu vocht of niet. Abū Ya'la heeft echter overgeleverd via Abū al-Zubayr op gezag van Jābir dat het aantal veldslagen eenentwintig was, en zijn keten van overleveraars is authentiek. De bron ervan staat in Muslim. Hierop gebaseerd is Zayd b. al-Arqam vergeten twee ervan te vermelden, [...] of hij beschouwde twee veldslagen als één veldslag [...]. Ibn Sa'd heeft het aantal veldslagen waar hij zelf aan deelnam uitgebreid tot zeventwintig. Al-Wāqidī volgde hem daarin. Het is in overeenstemming met het aantal dat Ibn Ishāq heeft vermeld, behalve dat hij de veldslag van Wādī al-qurā niet heeft onderscheiden van Khaybar [...]. Wat betreft de zendingen en de expedities, Ibn Ishāq heeft er zesendertig geteld. Al-Wāqidī heeft er achtenveertig geteld. Ibn al-Jawzī heeft er in *Al-Talqīḥ* zesenvijftig verhaald. Al-Mas'ūdī heeft er zestig geteld. Onze Shaykh (al-Ḥāfiẓ al-'Irāqī) heeft er meer dan zeventig geteld in *Naẓm al-sīra*. Bij al-Ḥākim in *Al-Iklīl* is het voorgekomen dat het er meer dan honderd zijn. Wellicht wilde hij de veldslagen er aan toevoegen.'

2 AH

▪ De veldslag van al-Abwā'

De veldslag van al-Abwā' vond plaats in de maand Ṣafar in het tweede jaar van de emigratie. Het wordt ook wel de veldslag van Waddān genoemd. Het zijn twee aangrenzende plekken. Al-Abwā' ligt ongeveer negenendertig kilometer van Medina. In deze veldslag vond geen gevecht plaats. Er werd echter vrede gesloten met Majdī b. 'Amr, de leider van Banū Ḍamra b. 'Abd Manāt b. Kināna.

In het tweede jaar van de emigratie werd het uitvoeren van veldslagen gebruikelijk, omdat de moslims sterk en krachtig werden. Daarom werd de strijd aan hen voorgeschreven. Dat begon en werd gebruikelijk in het tweede jaar na de emigratie van de Profeet ﷺ naar Medina.

Vervolgens trok de Boodschapper van Allah ﷺ in de maand Rabī' al-Ākhir ten strijde naar Buwāt (ook wel als Bawāt geschreven). Hij wilde een handelskaravaan van Quraysh tegenhouden, totdat hij Buwāt bereikte, in de richting van Raḍwā⁸⁶. Vervolgens keerde hij terug naar Medina zonder enige hinderlagen tegen te komen. Hij verbleef in Medina derest van de maand Rabī' al-Ākhir en een deel van de maand Jumādā al-Ūlā.

▪ De eerste veldslag bij Badr

Vervolgens vond de eerste veldslag bij Badr plaats in de maand Jumādā al-Ākhira. Het wordt ook wel de veldslag bij Safawān genoemd. Dat was omdat Kurz b. Jābir al-Fihri grazend vee van Medina aanviel. De Boodschapper van Allah ﷺ trok er op uit om hem achterna te gaan totdat hij een vallei bereikte genaamd Safawān, in de richting van Badr. Kurz b. Jābir wist te ontsnappen. De Profeet ﷺ was niet in staat om hem te achterhalen en keerde derhalve terug naar Medina.

In het midden van de maand Rajab werd de verandering van de gebedsrichting verplicht gesteld. De geleerden verschillen niet van mening over het feit dat de verandering van de gebedsrichting van Bayt al-Maqdis naar de geëerde Ka'ba plaatsvond in het tweede jaar van de emigratie vóór de grote Slag bij Badr. Ze verschillen echter van mening over de maand waarin het plaatsvond. Sommige

geleerden zeiden dat het in Sha‘bān had plaatsgevonden. Andere geleerden zeiden dat het in Jumādā al-Ākhira had plaatsgevonden. De meerderheid van de geleerden is echter van mening dat het in de maand Rajab had plaatsgevonden. Al-Hāfiz Ibn Hajar zei in *Al-Fathḥ*: ‘De verandering (van de gebedsrichting) vond plaats in het midden van Rajab in het tweede jaar van de emigratie volgens de meest correcte opinie. De meerderheid van de geleerden is hier stellig van overtuigd. Al-Hākim heeft het overgeleverd met een authentieke keten van overleveraars op gezag van Ibn ‘Abbās رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا.’⁸⁷

De eerste Slag bij Badr vond plaats na de Slag bij Dhū al-‘Ushayr. Het wordt ook wel al-‘Ushayra of al-‘Ushayrā’ genoemd. Het vond tien dagen later plaats.⁸⁸ De Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ trok er persoonlijk op uit tijdens de maand Jumādā al-Ūlā totdat hij de plek in het midden van Yanbu‘ bereikte. Hij verbleef daar de rest van de maand (Jumādā al-Ūlā) en een aantal nachten van de maand Jumādā al-Ākhira. Hij sloot vrede met Banū Mudlaj. Vervolgens keerde hij terug naar Medina zonder enige hinderlagen tegen te komen.

Het vasten in de maand Ramaḍān werd verplicht gesteld in de maand Sha‘bān in het tweede jaar van de emigratie, een maand nadat de gebedsrichting was veranderd richting de Ka‘ba.⁸⁹

▪ De grote Slag bij Badr

Dit is de eerste van de reeks grote veldslagen. Deze vond plaats tussen de moslims en de ongelovigen van Quraysh. Aanvankelijk trok de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ er op uit om een karavaan van Quraysh te treffen die aankwam met handelswaar uit de Levant in gezelschap van Abū Sufyān. Abū Sufyān riep de Quraysh in Mekka om hulp. Hij stuurde iemand naar hen om hen om hulp te roepen.

Zij maakten zich gereed op het slagveld dat bekend staat als Badr. Er vonden gevechten plaats en de twee legers bevochten elkaar van dichtbij. Allah schonk de gelovigen de duidelijke overwinning. De ongelovigen leden een zware nederlaag en vluchtten voor de gelovigen. De moslims namen zeventig man van hen gevangen en zij (d.w.z. de moslims) doodden zeventig man van hen. Velen van hun notabelen, hun leiders en hun edelen werden gedood in deze veldslag. De nacht voorafgaand aan de slag wees de Profeet ﷺ de plekken aan waar hun leiders zouden komen te sneuvelen. Hij wees specifieke plekken aan, zoals is bevestigd in het Ṣaḥīḥ-boekwerk: 'Dit is de sterfplaats van die-en-die, en dit is de sterfplaats van die-en-die.' Geen één van hen bevond zich op een andere plek dan waar de Profeet ﷺ naar verwees.⁹⁰

De moslims verwierven een enorme oorlogsbuit. Deze dag was de Dag van het Onderscheid (*yawm al-furqān*), zoals Allah het genoemd heeft in de Qur'ān, omdat Allah erin een onderscheid maakte tussen de waarheid en de valsheid. Allah zei:

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ أَجْمَعِينَ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

En weet dat wat jullie aan oorlogsbuit hebben verkregen, één vijfde deel ervan is voor Allah en voor de Boodschapper en voor de verwanten (van de Boodschapper), de wezen,

de behoeftigen en de reiziger, indien jullie in Allah geloven en datgene wat Wij hebben geopenbaard aan Onze dienaar (d.w.z. de Profeet Muḥammad) op de Dag van het Onderscheid, de dag dat de twee legers elkaar troffen. En Allah is Almachtig over alle dingen. [Sūra al-Anfāl (8): 41]

De moslims werden op deze dag gesterkt, terwijl de ongelovigen werden vernederd. De Islam begon ontzag, bezieling en angst teweeg te brengen in de harten van de vijanden en tegenstanders. De grote Slag bij Badr vond plaats op de zeventiende van de gezegende maand Ramaḍān in het tweede jaar van de emigratie.

▪ De verplichting van Zakāt al-Fiṭr

In de vastenmaand (d.w.z. de maand Ramaḍān) werd Zakāt al-Fiṭr verplicht gesteld. Dat wil zeggen: de gift bij het verbreken van het vasten van de gezegende maand Ramaḍān, en dat is één Ṣā' (maateenheid) bestaande uit voedsel gegeven door de oudere, de jongere, de man, de vrouw, de vrije persoon en de slaaf. Deze vorm van Zakāt wordt Zakāt al-Fiṭr genoemd, omdat het betrekking heeft op het verbreken van het vasten (*al-fiṭr*) van de gezegende maand Ramaḍān.

Zakāt al-Fiṭr werd verplicht gesteld aan het einde van de maand Ramaḍān, tien nachten na de Slag bij Badr. De Slag bij Badr vond plaats op de zeventiende van de maand. Het werd dus tien nachten daarna verplicht gesteld. Dat wil zeggen: Twee of drie dagen vóór het einde van de maand werd deze vorm van Zakāt verplicht gesteld.

Ibn Jarīr al-Ṭabarī zei: 'In dat jaar (d.w.z. in het tweede jaar) werden

de mensen bevolen om Zakāt al-Fiṭr te betalen. Men heeft ook gezegd dat de Profeet ﷺ de mensen één of twee dagen voor de dag van al-Fiṭr toesprak en hen beval om dat te betalen.⁹¹

Er bestaat verschil van mening onder de geleerden over wanneer de Zakāt verplicht werd gesteld die wordt afgedragen met betrekking tot het bezit van een persoon, waarbij bepaalde minimumhoeveelheden zijn vastgesteld. Een groep geleerden zei dat dit ook plaats heeft gevonden in het tweede jaar na de emigratie van de Profeet ﷺ.

Imam Ibn Kathīr zei in zijn boek *Al-Bidāya wa-l-nihāya*: 'En in dit jaar, zoals meerdere latere geleerden hebben vermeld, werd de Zakāt verplicht gesteld waarbij bepaalde minimumhoeveelheden zijn vastgesteld.'⁹²

▪ Het overlijden van Ruqayya رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا

Ruqayya رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, de dochter van de Profeet ﷺ, overleed voordat het leger dat was afgereisd om te vechten was teruggekeerd naar Medina. Nadat de veldslag was afgelopen verbleef de Profeet ﷺ drie dagen op het slagveld. Het was zijn gewoonte, zoals is bevestigd in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken, om wanneer hij zegevierde over een volk, drie dagen te verblijven op hun veld en vervolgens terug te keren.⁹³ Toen hij verbleef op hun veld om vervolgens te vertrekken samen met de krijgsgevangen en de oorlogsbuit terugkerende van de Slag bij Badr naar Medina, zond hij twee verkondigers naar Medina om het blijde nieuws te verkondigen van de overwinning en de zege. 'Abd Allāh b. Rawāḥa رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ werd naar het hoger gelegen gedeelte van Medina gezonden en Zayd b. al-Hāritha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ naar het lager gelegen gedeelte.

Usāma b. Zayd رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ zei: 'Het nieuws kwam tot ons toen wij het zand over Ruqayya رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, de dochter van de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ egaliseerden.' Dat wil zeggen: het nieuws van de overwinning, de zege en de triomf over degenen die deelgenoten toekennen aan Allah, Hem ontkennen en ongelovig in Hem zijn.

Ruqayya رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا was de echtgenote van de edele Metgezel 'Uthmān b. 'Affān رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. Hij bleef bij haar achter in Medina op bevel van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, om haar te verplegen, omdat de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ naar de veldslag ging terwijl zij ziek was. Om die reden schonk de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ hem een deel van de oorlogsbuit van de Slag bij Badr.⁹⁴

▪ Het huwelijk tussen 'Alī رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ en Fāṭima رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا

Na de veldslag vond het huwelijk plaats van Fāṭima رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا de dochter van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ met 'Alī b. Abī Tālib رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, de neef van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

Wat getuigt voor het feit dat het huwelijk van 'Alī رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ met Fāṭima رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا plaatsvond na de Slag bij Badr is, zoals is vermeld in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken, dat 'Alī رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ zei: 'Ik had een kameel van mijn deel van de oorlogsbuit van de Slag bij Badr. De Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ had mij een kameel geschonken van de vijfde. Toen ik het huwelijk wilde consumeren met Fāṭima رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, de dochter van de Boodschapper, maakte ik een afspraak met een goudsmid van Banū Qaynuqā' om met mij mee op pad te gaan om Idhkhir (een soort gras gebruikt door goudsmiden) mee te brengen die ik wilde verkopen aan de goudsmiden om daarmee mijn huwelijksfeest te bekostigen [...].'⁹⁵

▪ De bekering van al-‘Abbās رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

Al-‘Abbās رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, de oom van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, bekeerde zich tot de Islam na zijn gevangenschap. Hij behoorde tot de groep krijgsgevangen die gevangen waren genomen in deze veldslag. Er is verschil van mening over het moment waarop hij zich tot de Islam had bekeerd. Sommige geleerden zeiden dat hij zich bekeerd had tot de Islam na zijn gevangenschap. Anderen zeiden dat hij zich daarvoor had bekeerd tot de Islam, en dat hij gedwongen meekwam met het leger van de afgodenaanbidders in deze veldslag, terwijl hij zijn Islam verborgen hield. Wat daarvoor getuigt is, zoals is overgeleverd door Imam Aḥmad en anderen, dat hij zei: ‘Ik was daarvoor al moslim. Zij hadden mij echter gedwongen (om met hen mee te gaan).’⁹⁶

▪ De militaire expeditie van Banū Sulaym

Deze militaire expeditie vond plaats kort nadat de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ de Slag bij Badr had beëindigd. Toen hij aankwam in Medina verbleef hij daar slechts zeven nachten totdat hij zelf op militaire expeditie ging op weg naar Banū Sulaym. Hij bereikte een van hun drinkplaatsen genaamd al-Kudr. Hij verbleef daar drie nachten en keerde vervolgens terug naar Medina, zonder dat er sprake was van enige strijd.⁹⁷ Dit vond plaats in het jaar 2 AH.

▪ De aanval op de stam van Qaynuqā‘

De stam van Qaynuqā‘ was één van de drie joodse stammen die zich in Medina bevonden toen de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ daar naar toe emigreerde. Hij had vrede met hen gesloten, er was tussen hen een verbond gesloten en dit was opgeschreven in een boek. De stam van Qaynuqā‘ was de eerste van de joodse stammen die het verbond verbrak. Daarom viel de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ hen aan vlak na de Slag

bij Badr, in het midden van de maand Shawwāl. Hij belegerde hen vijftien dagen lang. Vanaf het midden van de maand Shawwāl tot aan het begin van de maand Dhū al-Qa'da. Allah wierp vrees in hun harten. Zij stemden in met het oordeel van de Profeet ﷺ. Hij beval dat zij werden geketend. Hij wilde hun strijders doden, maar 'Abd Allāh b. Ubayy, die veinsde zich bekeerd te hebben tot de Islam en er bij de Profeet ﷺ op aandrang, bemiddelde voor hen. Om die reden beval de Profeet ﷺ dat zij zouden worden verbannen en zouden worden verwijderd uit Medina.⁹⁸

Daarna slachtte de Profeet ﷺ een offerdier in de maand Dhū al-Hijja op de dag van het gezegende offerfeest in het tweede jaar van de emigratie. Ibn al-Athīr zei: 'In dat jaar slachtte de Boodschapper van Allah ﷺ een offerdier in Medina. Hij vertrok met de mensen naar een gebedsplaats. Hij slachtte twee schapen met zijn hand. Sommigen zeiden dat hij één schaap slachtte.'⁹⁹ Dat was het begin van dit ritueel.

▪ De militaire expeditie van al-Sawīq

Nadat Abū Sufyān verslagen was teruggekeerd met de ongelovigen van Quraysh met het verlies dat zij hadden geleden in de Slag bij Badr, legde hij een gelofte af dat hij zijn hoofd niet zou wassen met water totdat hij wraak had genomen. Hij maakte zich gereed met tweehonderd ruiters en zij kwamen naar Medina vanuit de richting van Najd, totdat zij aankwamen bij Medina vanuit de oostkant. Zij kwamen bij een gebied waarin de joden woonden, genaamd al-'Urayḍ. Dit is een bekende vallei die bekend staat met deze naam tot vandaag de dag aan de oostkant van Medina. Abū Sufyān stapte af bij Salām b. Mishkam, één van de joden. Hij gaf hem te eten en te drinken en hij gaf hem geheime informatie over de mensen (d.w.z.

de moslims). Toen hij opstond in de ochtend stak hij een aantal jonge palmbomen in Medina in brand en hakte ze om, uit wraak, om ze te verwoesten en te vernietigen. Hij doodde ook een man van de Helpers en een bondgenoot van hem. Vervolgens vluchtte hij. De mensen waren op hun hoede voor hen en kwamen op de hoogte van hen (d.w.z. wat er gebeurde met hen). Daarop trok de Boodschapper ﷺ er op uit om hem (d.w.z. Abū Sufyān) te zoeken. Hij stelde Abū Lubāba aan als verantwoordelijke over Medina. De Boodschapper ﷺ kwam tot aan Qarqarat al-Kudr¹⁰⁰. Vervolgens keerde hij terug terwijl Abū Sufyān aan hem was ontsnapt. Terwijl Abū Sufyān en degenen met hem op de weg aan het vluchten waren, gooiden zij hun proviand weg, waaronder geroosterde gemalen tarwe (*al-sawīq*). Dit deden zij om hun last te verlichten en te kunnen ontsnappen aan de Profeet ﷺ en zijn Metgezellen die er op uit waren getrokken om hen te zoeken. In plaats van Abū Sufyān en degenen met hem vonden de Metgezellen van de Boodschapper van Allah ﷺ een overvloed aan proviand dat de afgodenaanbidders hadden weggegooid om hun last te verlichten. Het bestond voornamelijk uit geroosterde gemalen tarwe (*al-sawīq*). Om die reden werd het de militaire expeditie van al-Sawīq genoemd.¹⁰¹

De militaire expeditie van al-Sawīq vond plaats in de maand Dhū al-Hijja. Vervolgens vond de militaire expeditie van Qarqarat al-Kudr plaats in de maand Muḥarram zoals al-Wāqidī en Ibn Sa'd dat vermeld hebben.¹⁰² Sommige geleerden waren van mening dat het één en dezelfde militaire expeditie was. Ibn Kathīr zei: 'De militaire expeditie van al-Sawīq vond plaats in de maand Dhū al-Hijja daarvan, en dit is de militaire expeditie van Qarqarat al-Kudr.'¹⁰³

3 AH

▪ De militaire expeditie van Ghatafān

Deze militaire expeditie wordt ook wel de militaire expeditie van Dhū Amara genoemd, omdat de Profeet ﷺ naar die regio toe ging vanuit de richting van Najd. Er wordt gezegd dat deze regio dichtbij de regio ligt die tegenwoordig als al-Nukhayl bekend staat. Het ligt ongeveer honderdtwintig kilometer ten oosten van Medina. Deze militaire expeditie vond plaats aan het begin van het jaar 3 AH. De Profeet ﷺ verbleef daar de gehele maand Šafar. Vervolgens keerde hij terug zonder dat er sprake was van enige strijd.¹⁰⁴

De Profeet ﷺ huwde zijn dochter Umm Kulthūm رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا aan ‘Uthmān b. ‘Affān رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, die eerder getrouwd was geweest met haar zus Ruqayya رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, die was komen te overlijden terwijl zij hem achterliet – zoals eerder is vermeld – vlak voor de Slag bij Badr. Om die reden werd hij Dhū al-Nūrayn (de bezitter van twee lichten) genoemd. Hij bereikte deze bijzondere eigenschap, die niemand van de schepping met hem deelde, aangezien er niemand is die twee dochters van één profeet achter elkaar trouwde behalve ‘Uthmān b. ‘Affān رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

Vervolgens trouwde de Profeet ﷺ met Ḥafṣa رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, de dochter van ‘Umar b. al-Khaṭṭāb رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. Ibn Kathīr zei in *Al-Fuṣūl*: ‘Vervolgens trouwde hij met Ḥafṣa رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, de dochter van ‘Umar b. al-Khaṭṭāb in het jaar 3 AH.’¹⁰⁵

Al-Bukhārī heeft overgeleverd op gezag van ‘Abd Allāh b. ‘Umar

رضي الله عنها, die vertelde dat toen Ḥafṣa رضي الله عنها haar echtgenoot Khunays b. Hudhāfa al-Sahmī رضي الله عنه – één van de Metgezellen van de Boodschapper van Allah صلى الله عليه وسلم – verloor, aangezien hij kwam te overlijden in Medina, ‘Umar b. al-Khaṭṭāb رضي الله عنه zei: ‘Ik ging naar ‘Uthmān b. ‘Affān رضي الله عنه toen en bood hem Ḥafṣa رضي الله عنها aan, waarop ‘Uthmān رضي الله عنه zei: “Ik zal kijken naar mijn situatie.” Ik bleef een aantal dagen wachten, waarna hij mij ontmoette en zei: “Het is voor mij duidelijk geworden dat ik op dit moment niet zal trouwen.” ‘Umar رضي الله عنه zei: ‘Dus ik kwam Abū Bakr al-Ṣiddīq رضي الله عنه tegen en zei tegen hem: “Als jij wil dan geef ik jou Ḥafṣa bint ‘Umar رضي الله عنها ten huwelijk.” Abū Bakr رضي الله عنه zweeg vervolgens en keerde niet meer terug naar mij hierover. Ik werd bozer op hem dan ik was op ‘Uthmān رضي الله عنه. Enkele dagen later deed de Boodschapper van Allah صلى الله عليه وسلم haar een aanzoek, en ik huwde haar met hem. Later ontmoette Abū Bakr رضي الله عنه mij en zei: “Misschien was je boos op mij toen je mij Ḥafṣa رضي الله عنها ten huwelijk aanbood, en ik gaf je geen antwoord?” Ik zei: “Ja.” Abū Bakr رضي الله عنه zei: “Niets weerhield mij ervan je aanbod te aanvaarden, behalve dat ik hoorde dat de Boodschapper van Allah صلى الله عليه وسلم naar de kwestie van Ḥafṣa had verwezen en dat ik het geheim van de Boodschapper van Allah صلى الله عليه وسلم niet wilde onthullen. Als de Boodschapper van Allah صلى الله عليه وسلم haar had laten gaan, dan zou ik haar zeker geaccepteerd hebben.”¹⁰⁶

Na Ḥafṣa رضي الله عنها trouwde de Profeet صلى الله عليه وسلم met Zaynab bint Khuzayma al-Hilāliyya رضي الله عنها. Ibn Ishāq zei: ‘Vervolgens trouwde de Boodschapper van Allah صلى الله عليه وسلم na Ḥafṣa رضي الله عنها met Zaynab bint Khuzayma al-Hilāliyya, Umm al-Masākīn رضي الله عنها. Voordat zij met hem trouwde, was zij getrouwd met al-Ḥuṣayn b. al-Ḥārith of zijn broer al-Ṭufayl b. al-Ḥārith b. ‘Abd al-Muṭṭalib b. ‘Abd Manāf.

Zij overleed in Medina. Zij was de eerste van zijn vrouwen die overleed na Khadīja رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. De Boodschapper صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ had geen kinderen met haar gekregen.¹⁰⁷

▪ De Slag bij Uhud

Vervolgens trok de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ten strijde in de maand Shawwāl 3 AH. Dit is de grote veldslag waarin Allah Zijn gelovige dienaren testte en beproefde. Hiermee onderscheidde Hij de gelovigen van de hypocrieten die waren verschenen na de Slag bij Badr. De Slag bij Uhud kwam om de rangen te onderscheiden. Ongeveer zeventig moslims verkregen het martelaarschap, onder wie de meester der martelaars Ḥamza b. ‘Abd al-Muṭṭalib رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. Tijdens deze slag raakte de Boodschapper van Allah gewond aan zijn gezicht. Zijn onderste rechtersnijtand werd met een steen gebroken. De helm die hij op zijn hoofd droeg werd verbrijzeld. Zestig Verzen in de Qur’ān, in Sūra Āl ‘Imrān zijn geopenbaard over de Slag bij Uhud. De eerste van deze zestig Verzen is de volgende:

﴿وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾﴾

En (gedenk) toen jij (o Muḥammad) jouw gezin in de ochtend verliet om de gelovigen op hun posities te plaatsen voor de strijd. En Allah is Alhorend, Alwetend. [Sūra Āl ‘Imrān (3): 121]

Het behoort tot de wijsheid van Allah en Zijn gebruik met betrekking tot Zijn Boodschappers en hun volgelingen dat het tij de ene keer in hun voordeel keert en een andere keer in hun nadeel. Het einde is echter in hun voordeel. Als zij altijd zouden

overwinnen dan zouden zowel de gelovigen als niet-gelovigen hun rangen binnentreden, en dan zou de oprechte persoon niet worden onderscheiden van de niet-oprechte persoon. Als zij altijd verslagen zouden worden, dan zou de bedoeling van de zending en de boodschap niet bereikt worden. De wijsheid van Allah vereist dus dat Hij voor hen twee zaken gecombineerd heeft om een onderscheid te maken tussen degene die hen (d.w.z. de boodschappers) volgt en hen gehoorzaamt vanwege de waarheid en datgene waarmee zij gekomen zijn en degene die hen volgt specifiek vanwege de overwinning en de zege. Dit is wat er gebeurde in Uhud. En het einde was in het voordeel van de gelovigen.¹⁰⁸

Direct na de Slag bij Uhud vond de Slag bij Ḥamrā' al-Asad plaats, terwijl de moslims nog aan het lijden waren en nog gewond waren. Dit aangezien de Boodschapper van Allah ﷺ de opdracht gaf om op te staan om de vijand te zoeken, om hen angst aan te jagen. Hij beval dat alleen degenen die meevochten in de Slag bij Uhud met hem mee zouden gaan. Alleen degenen die getuige waren van de Slag bij Uhud trokken er dus op uit, inclusief Jābir b. 'Abd Allāh رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا, want zijn vader had hem aangesteld als verantwoordelijke voor zijn vrouw en zijn dochters in Medina, maar zijn vader werd gedood in de Slag bij Uhud. Hij vroeg daarom toestemming aan de Boodschapper van Allah ﷺ om er op uit te trekken naar Ḥamrā' al-Asad, waarna de Boodschapper van Allah ﷺ hem toestemming verleende. De moslims stonden op en vertrokken, zoals de Boodschapper van Allah ﷺ hen bevolen had, terwijl zij vol wonden zaten, totdat zij Ḥamrā' al-Asad bereikten. Dit is een plek die ongeveer twintig kilometer ten zuiden van Medina ligt. Hierover werd de volgende Uitspraak van Allah

geopenbaard:

﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾^(١٧٢)

Degenen die gehoor gaven aan (de oproep van) Allah en de Boodschapper, nadat zij gewond raakten. Voor degenen onder hen die goed deden en (Allah) vreesden is er een grandioze beloning. [Sūra Āl 'Imrān (3): 172]¹⁰⁹

▪ **Het verbod op alcoholhoudende dranken (*al-khamr*)**

In het jaar 3 AH werden ook alcoholhoudende dranken (*al-khamr*) verboden verklaard volgens de meest bekende opinie bij vele geleerden. Sommige geleerden zeiden dat het verboden werd verklaard in het jaar 4 AH vlak na de aanval op Banū al-Nadīr. Het verbod op alcoholhoudende dranken is een zekere zaak. Er bestaat geen enkele twijfel over. Daarover is de volgende Uitspraak van Allah geopenbaard:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رَجُسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^(٩٠)

O jullie die geloven! De alcoholhoudende dranken, het gokken, de afgodsbeelden en de pijlen zijn slechts onreinheden behorende tot het werk van de Satan. Dus vermijd deze, opdat jullie succesvol zullen zijn. [Sūra al-Mā'ida (5): 90]

In het jaar 3 AH werd al-Ḥasan b. ‘Alī b. Abī Ṭālib رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, de kleinzoon van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, geboren. Ibn Ḥajar zei in zijn boek *Al-Iṣāba*:

‘Al-Ḥasan b. ‘Alī b. Abī Ṭālib b. ‘Abd al-Muṭṭalib b. Hāshim b. ‘Abd Manāf al-Hāshimī, de kleinzoon en de oogappel van de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. De leider der gelovigen (*amīr al-mu’minīn*), Abū Muḥammad. Hij werd geboren in het midden van de maand Ramaḍān in het jaar 3 AH. Ibn Sa’d, Ibn al-Barqī en anderen hebben dit gezegd. Men zei ook dat hij werd geboren in de maand Sha‘bān 3 AH. Ook is er gezegd dat hij geboren werd in het jaar 4 of 5 AH. De eerste opinie is echter betrouwbaarder.’¹¹⁰

4 AH

■ De aanval op Banū al-Naḍīr

In het jaar 4 AH, na de Slag bij Uḥud, vond de aanval op de joden van Banū al-Naḍīr plaats, zoals Ibn Ishāq dat vermeld heeft.¹¹¹ ‘Urwa b. al-Zubayr en al-Zuhrī waren echter van mening dat het plaats had gevonden vóór de Slag bij Uḥud.¹¹² Het vond plaats in de maand Rabī‘ al-Awwal. De aanleiding van deze aanval was dat één van de Metgezellen van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ twee mannen had gedood die een verbond hadden gesloten met de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ waar hij niet van op de hoogte was. Dus de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zei: ‘Ik zal zeker het bloedgeld betalen voor hen beiden.’ De Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ vertrok samen met Abū Bakr en ‘Umar en een groep van zijn Metgezellen رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ op weg naar de joden van Banū al-Naḍīr zodat zij hem zouden bijstaan in het betalen van het bloedgeld voor de twee gedode mannen, aangezien de joden van Banū al-Naḍīr een

verbond hadden met de Profeet ﷺ. Zij zeiden: 'Ja.' Dus de joden verzamelden zich terwijl de Profeet ﷺ bij hen zat. De joden overlegden. Zij zeiden: 'Welke man zal deze molensteen op Muḥammad gooien om hem te doden?!' De meest ellendige onder hen stond op (om dit uit te voeren), een man genaamd 'Amr b. Jihāsh – moge Allah hem vervloeken –. Jibrīl openbaarde van de Heer der Werelden aan de Boodschapper van Allah ﷺ en lichtte hem in over datgene wat zij plan waren om met hem te doen. De Boodschapper van Allah ﷺ stond gelijk op en keerde terug naar Medina. Vervolgens maakte hij zich gereed om hen te bevechten, omdat zij het verbond hadden verbroken en de Boodschapper van Allah ﷺ enorm hadden verraden en van plan waren om hem te doden. Hij trok er persoonlijk op uit om hen te bevechten. Hij belegerde hen zes nachten. Allah plaatste vrees in hun harten. Zij vroegen de Boodschapper ﷺ om hen te verbannen en hun bloed te sparen, op voorwaarde dat zij hun bezittingen mochten meenemen zover de kamelen deze konden dragen, op het wapentuig na. De Profeet ﷺ deed dat. Over hen heeft Allah Sūra al-Ḥashr geopenbaard.¹¹³

Daarna overleed Zaynab bint Khuzayma al-Hilāliyya, Umm al-Masākīn رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, de echtgenote van de Profeet ﷺ. Al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar zei in *Al-Iṣāba*: 'Hij had geslachtsgemeenschap met haar na zijn geslachtsgemeenschap met Ḥafṣa bint 'Umar رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. Daarna bleef zij niet langer dan twee of drie maanden bij hem waarna zij vervolgens kwam te overlijden.'¹¹⁴

Het is overgeleverd van Ibn al-Kalbī dat de Profeet ﷺ met haar trouwde in de maand Ramaḍān in het jaar 3 AH. Op basis daarvan was hij dus acht maanden met haar. Zij overleed in de

maand Rabīʿ al-Awwal van het jaar 4 AH.

Daarna vond het huwelijk plaats met Umm Salama bint Abī Umayya b. al-Mughīra al-Qurashiyya al-Makhzūmiyya رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. Haar naam was Hind. Zij behoorde tot degenen die zich al vroeg bekeerd hadden tot de Islam samen met haar man Abū Salama b. ʿAbd al-Asad b. al-Mughīra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. Zij emigreerden samen naar Ethiopië alwaar Salama رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ werd geboren. Vervolgens gingen zij naar Mekka toe en emigreerden zij naar Medina. De emigratie van haar echtgenoot, Abū Salama رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, ging vooraf aan haar emigratie. Toen haar man kwam te overlijden trouwde de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ met haar.

Het is vermeld in *Ṣaḥīḥ Muslim* op gezag van Umm Salama رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا dat zij zei:

‘Als een moslim die wordt getroffen door een calamiteit zegt wat Allah hem bevolen heeft: “Voorwaar, wij behoren toe aan Allah en voorwaar, tot Hem zullen wij terugkeren. O Allah! Beloon mij voor mijn calamiteit en geef mij iets beters in ruil daarvoor.” Dan zal Allah hem iets beters geven in ruil daarvoor.’ Zij (d.w.z. Umm Salama رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) zei: ‘Toen Abū Salama رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ overleed, zei ik: “Welke moslim is beter dan Abū Salama رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ wiens familie als eerste naar de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ emigreerde?” Ik zei het (d.w.z. de voorgaande woorden) toen, en Allah gaf mij de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ in ruil.’ Zij (d.w.z. Umm Salama رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) zei: ‘De Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ stuurde Hātib b. Abī Baltaʿa رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ naar mij toe om mij een aanzoek te doen namens hem (d.w.z. namens de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). Ik zei toen: “Ik heb een dochter en ik heb een jaloers

karakter.” Hij (d.w.z. de Boodschapper van Allah ﷺ) zei: *“Wat haar dochter betreft, smeken wij Allah, dat Hij haar (van haar verantwoordelijkheid) bevrijdt en ik smee ook Allah om het jaloerse karakter (van haar) weg te nemen.”*¹¹⁵

Dat vond plaats na het overlijden van Zaynab رضي الله عنها. Ibn Hajar zei in *Al-Iṣāba*: ‘Ibn Sa’d heeft vermeld in de biografie van Umm Salama رضي الله عنها met een gebroken keten op gezag van haar met betrekking tot het aanzoek dat de Profeet ﷺ aan haar deed: “Hij huwde mij en verhuisde mij naar het huis van Zaynab bint Khuzayma Umm al-Masākīn رضي الله عنها nadat zij was komen te overlijden.”¹¹⁶

Hij trouwde ook met Zaynab bint Jahsh al-Asadiyya رضي الله عنها in het jaar 4 AH. Er is ook gezegd dat dit plaatsvond in het jaar 3 AH of 5 AH.¹¹⁷ Vanwege haar werd het Vers over de Hijāb (sluier) geopenbaard. Voordat zij met hem trouwde was ze getrouwd met zijn cliënt Zayd b. al-Hāritha رضي الله عنه. Over haar is het volgende Vers geopenbaard:

﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا﴾

Toen Zayd op haar was uitgekeken (d.w.z. van haar scheidde) huwden Wij haar aan jou. [Sūra al-Aḥzāb (33): 37]

Het was dus de Heer der Werelden تَبَارَكَ وَتَعَالَى Die haar aan hem gehuwd heeft, zoals bevestigd is in *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* op gezag van Anas b. Mālīk رضي الله عنه: ‘Dat Zaynab bint Jahsh رضي الله عنها gewoon was om op te scheppen tegenover de (andere) vrouwen van de Profeet ﷺ door te zeggen: “Jullie families hebben jullie (aan hem) ten huwelijk gegeven, terwijl Allah mij (aan hem) ten huwelijk

heeft gegeven van boven de zeven hemelen.”¹¹⁸

Zaynab bint Jaḥsh رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا was de eerste van de vrouwen van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ die zich bij hem voegde (na zijn overlijden), want in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken is overgeleverd op gezag van ‘Ā’isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا dat zij zei: De Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zei:

‘Degene onder jullie die zich het snelste bij mij zal voegen is degene onder jullie met de langste handen.’

Zij (d.w.z. ‘Ā’isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) zei: ‘Zij (d.w.z. de vrouwen van de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) waren gewoon om te meten wie van hen de langste handen had.’ Zij (d.w.z. ‘Ā’isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) zei: ‘Degene met de langste handen onder ons was Zaynab رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, omdat zij met haar hand werkte en aalmoezen gaf.’¹¹⁹

Vervolgens vond de laatste veldslag bij Badr plaats, aangezien er drie veldslagen zijn die betrekking hebben op Badr: de eerste, de grote en de laatste. Deze veldslag wordt ook wel Badr al-Maw‘id genoemd, omdat zij beloofden elkaar daar te ontmoeten na de Slag bij Uhud. De Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ging op weg op het afgesproken tijdstip en bleef acht nachten. De ongelovigen van Quraysh uit Mekka trokken er op uit onder leiding van Abū Sufyān totdat zij Majanna bereikten in de regio van al-Zahrān. Vervolgens werd het duidelijk voor hem om terug te keren. Hij zei: ‘O verzameling van Quraysh! Er is niets waardoor jullie voorspoedig zullen zijn, behalve een productief jaar waarin jullie de bomen cultiveren en waarin jullie melk drinken. Dit jaar is inderdaad onvruchtbaar geweest. Ik keer terug (naar Mekka) en dat zouden jullie ook moeten doen.’ Vervolgens keerden de afgodenaanbidders terug.¹²⁰

▪ De Slag bij de Gracht

Vervolgens vond de Slag van de Bondgenoten plaats. Deze slag wordt ook wel de Slag bij de Gracht genoemd. Ibn Kathīr zei in zijn boek *Al-Fuṣūl*:

‘Tijdens deze slag beproefde Allah Zijn gelovige dienaren en schokte Hij hen. Hij versterkte het geloof (*al-īmān*) in de harten van Zijn Awliyā’ (geliefden). Hij toonde wat de hypocrieten verborgen, ontblootte hen en wees hen terecht. Vervolgens zond Hij Zijn hulp neer en liet Hij Zijn dienaar overwinnen. Hij versloeg de federatie. Hij versterkte Zijn leger en dreef de ongelovigen terug in hun woede. Hij beschermde de gelovigen tegen het kwaad van hun bedrog. Dat alles met Zijn Gunst en Genade. Hij verbood hun wetkundig en voorbeschikkend om de gelovigen hierna nog aan te vallen. Hij bepaalde dat zij de overwonnenen waren en Zijn groep de overwinnaars. En alle lof is aan Allah, de Heer der Werelden. De slag vond plaats in de maand Shawwāl van het jaar 5 AH. Dit is de meest correcte opinie onder de kroniekschrijvers en de biografen.’¹²¹

Dit is wat Ibn al-Qayyim ook als authentiek verklaarde. Hij vermeldde de bewijzen die daar van getuigen.¹²²

Er zijn ook geleerden die van mening waren dat de slag plaatsvond in het jaar 4 AH, onder wie Mūsā b. ‘Uqba en Ibn Ḥazm, die zei: ‘Zonder twijfel.’¹²³

De aanleiding voor de Slag bij de Gracht was dat een groep van de joden van Banū al-Nadīr die door de Profeet ﷺ waren verbannen uit Medina naar Khaybar op weg gingen naar de Quraysh-stam van Mekka. Zij hitsten hen op om oorlog te voeren

tegen de Boodschapper van Allah ﷺ en beloofden dat zij zelf hen zouden steunen, waarop zij gehoor gaven daaraan. Vervolgens gingen zij naar al-Ghaṭafān. Zij deden een beroep op hen waarna zij ook gehoor aan hen gaven. Quraysh trok er op weg met hun leider Abū Sufyān b. Ḥarb. De leider van Ghaṭafān was 'Uyayna b. Ḥiṣn. Zij waren in totaal met ongeveer tienduizend man. Toen de Boodschapper van Allah ﷺ hoorde van hun komst naar hem toe, beval hij de moslims om een gracht te graven die de weg naar Medina zou belemmeren voor de afgodenaanbidders. Dat was op advies van Salmān al-Fārisī رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

De Boodschapper van Allah ﷺ trok er op uit en verschanste zich achter de gracht. Hij was met drieduizend man uit Medina volgens de correcte opinie.

Zij positioneerden zich met hun ruggen richting (de berg) Sal'. De Profeet ﷺ beval dat de vrouwen en kinderen in de vestingen van Medina werden ondergebracht. Hij liet Ibn Umm Maktūm achter als verantwoordelijke over Medina.

Ook Banū Qurayza verbrak het verbond dat zij hadden gesloten met de Boodschapper van Allah. Dat viel de moslims zwaar. De situatie verergerde en het gevaar werd groter. Het was voor hen zoals Allah, de Verhevene, zei:

﴿ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴾

Daar werden de gelovigen beproefd en hevig geschokt. [Sūra al-Aḥzāb (33): 11]

Vervolgens bracht Allah – alle lof is aan Hem, de Geprezene – een zaak teweeg waarmee Hij de ongelovigen onderling (tegen elkaar) opstookte en hen opsplijste. Allah zond legers en een sterke wind naar hen die hen deed beven. Zij vertrokken nog diezelfde nacht.¹²⁴

▪ De aanval op Banū Qurayza

Vervolgens vond de aanval op Banū Qurayza plaats. Eerder is vermeld dat zij het verbond hadden verbroken in de Slag bij de Gracht en dat zij Quraysh steunden en hen hielpen in het bestrijden van de Boodschapper ﷺ. Dus toen de Profeet ﷺ klaar was met de bondgenoten, trok hij tegen hen ten strijde.

Het is overgeleverd in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken op gezag van ‘Ā’isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا dat toen de Profeet ﷺ terugkeerde van de Slag bij de Gracht, hij zijn wapentuig neerlegde en een bad nam. Toen kwam Jibril, wiens hoofd bedekt was met stof, naar hem toe en zei: ‘Heb jij het wapentuig neergelegd?! Bij Allah! Ik heb het niet neergelegd!’ Daarop vroeg de Boodschapper van Allah ﷺ: ‘Waar *dan* (naar toe te gaan)?’ Jibril zei: ‘Hierheen,’ terwijl hij wees naar Banū Qurayza. Zij (d.w.z. ‘Ā’isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) zei: ‘Dus de Boodschapper van Allah ﷺ trok er op uit naar hen toe.’¹²⁵

Het is eveneens overgeleverd in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken op gezag van Ibn ‘Umar رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا, die zei: ‘De Profeet ﷺ zei tegen ons toen hij teruggekeerd was van de Slag van de Bondgenoten: “Niemand zal het namiddaggebed bidden behalve bij Banū Qurayza.” Sommigen van hen bereikten de namiddag onderweg. Sommigen van hen zeiden: “Wij bidden pas wanneer wij daar aankomen.” Anderen zeiden: “Integendeel, Wij bidden. De Profeet ﷺ wilde dat niet van ons.” Het werd vervolgens vermeld aan de

Profeet ﷺ, maar hij berispte niemand van hen.¹²⁶

De joodse stammen verbraken alle drie hun verbonden vlak na de grote voorname veldslagen die plaatsvonden tussen de Profeet ﷺ en de afgodenaanbidders. Banū Qaynuqā' verbrak het verbond na de Slag bij Badr, Banū al-Nadīr na de Slag bij Uhud en Banū Qurayza na de Slag bij de Gracht.

Over de datering van de Slag bij de Gracht en de aanval op Banū Qurayza bestaat meningsverschil onder de historici zoals eerder naar is verwezen.

▪ De militaire expeditie van Dhāt al-Riqā'

De militaire expeditie van Dhāt al-Riqā' vond plaats richting Najd. Deze militaire expeditie had tot doel om Banū Muḥārib en Banū Tha'labā van Ghaṭafān te bevechten. Er zijn verschillende meningen over de reden waarom het Dhāt al-Riqā' werd genoemd.¹²⁷ Eén van de sterkste meningen is dat het zo genoemd werd omdat zij hun voeten vastbonden met vodden vanwege de hevige hitte. Daarop duidt de overlevering van Abū Burda die is vermeld in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken op gezag van Abū Mūsā رضي الله عنه, die zei:

'We gingen op een militaire expeditie met de Boodschapper van Allah ﷺ. We waren met zijn zessen en hadden slechts één kameel (bij ons) waarop we beurtelings reden.' Hij zei: 'Onze voeten raakten gewond. Mijn voeten waren zo ernstig gewond dat mijn nagels eraf vielen. We bedekten onze voeten met vodden. Dus deze expeditie werd Dhāt al-Riqā' (d.w.z. de expeditie van lompen) genoemd omdat we (op die dag) onze voeten met lompen verbonden.' Abū Burda zei: 'Abū Mūsā رضي الله عنه overleverde deze

overlevering, maar had er vervolgens een hekel aan, omdat het was alsof hij iets van zijn goede daden openbaar maakte.¹²⁸

Er bestaat een verschil van mening over het tijdstip van deze militaire expeditie. De correcte mening is zoals Ibn al-Qayyim¹²⁹ en Ibn Kathīr¹³⁰ hebben gezegd, dat het plaatsvond na de Slag bij de Gracht. Wat daar op duidt is dat Ibn 'Umar رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا voor het eerst werd toegestaan om mee te strijden in de Slag bij de Gracht, en het is bevestigd op gezag van hem in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken dat hij zei: 'Ik trok ten strijde met de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ richting Najd,' waarna hij vervolgens het gebed van de vrees vermeldde.¹³¹

Tijdens deze militaire expeditie onderwees de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ hoe het gebed van de vrees en het gebed van inkorting gebeden dient te worden. Ibn al-Qayyim zei: 'Zo zeiden Ibn Ishāq en een groep geleerden in de biografieën en de veldslagen met betrekking tot het tijdstip van deze militaire expeditie. Het is erg problematisch, want het is authentiek overgeleverd dat de afgodenaanbidders de Boodschapper van Allah gevangen hadden genomen in de Slag bij de Gracht vanaf het namiddaggebed totdat de zon onderging. Het is schijnbaar zo dat het eerste gebed dat hij bad vanwege vrees plaatsvond te 'Uṣfān, zoals is vermeld in een overlevering die authentiek is verklaard door al-Tirmidhī, en het is authentiek overgeleverd dat hij het gebed van de vrees bad bij Dhāt al-Riqā'. Hierdoor komt men te weten dat deze militaire expeditie plaats heeft gevonden na 'Uṣfān. Er is geen verschil van mening over het feit dat de militaire expeditie van 'Uṣfān plaats heeft gevonden na de Slag bij de Gracht. Dit wordt ondersteund door het feit dat Abū Hurayra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ en Abū Mūsā رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ beiden deelnamen

aan de militaire expeditie van Dhāt al-Riqā'.'¹³²

De Profeet ﷺ onderwees hen eveneens het gebed van de inkorting. Ibn al-Athīr zei: 'Men zei dat in het jaar 4 AH het gebed werd ingekort.'¹³³

Eveneens werd in dit jaar het Vers over de Hijāb (sluier) geopenbaard. Ibn Kathīr zei in *Al-Fuṣūl*: 'Er bestaat geen verschil van mening over het feit dat het werd geopenbaard in de ochtend nadat hij geslachtsgemeenschap had met Zaynab bint Jahsh رضي الله عنها.'¹³⁴

Over het tijdstip waarop hij geslachtsgemeenschap had met haar bestaat meningsverschil. Hier is eerder naar verwezen.

Eveneens werd in dit jaar het Vers van de Tayammum geopenbaard. De reden van openbaring was dat de ketting van 'Ā'isha رضي الله عنها verloren was geraakt in één van de veldslagen. Sommigen zeiden dat het in het jaar 4 AH was. Anderen zeiden dat het daarna was, na de aanval op Banū al-Muṣṭaliq.¹³⁵

Een van de gebeurtenissen in het jaar 4 AH was het stenigen van de twee joden. Ibn al-Athīr zei: 'En in dit jaar stenigde de Boodschapper van Allah ﷺ de jood en de jodin, en het verhaal is bekend.'¹³⁶

Al-Bukhārī en Muslim hebben dit verhaal overgeleverd vanuit een overlevering van 'Abd Allāh b. 'Umar رضي الله عنهما, dat een jood en een jodin die overspel gepleegd hadden bij de Boodschapper van Allah ﷺ gebracht werden. De Boodschapper van Allah ﷺ

kwam naar de joden en zei: 'Wat vinden jullie in de Tawrāt (Thora) voor iemand die overspel pleegt?' Zij zeiden: 'Wij maken hun gezichten zwart en we laten ze op de ezel rijden met hun gezichten in de tegenovergestelde richting (met de ruggen tegen elkaar) en er wordt met hen rondgegaan.' Hij zei: 'Breng de Tawrāt (Thora) indien jullie waarheidsgetrouw zijn.' Ze brachten het en reciteerden het, totdat ze bij het vers over steniging kwamen. De persoon die aan het lezen was legde zijn hand op het vers over steniging en las (alleen wat er was) tussen zijn handen en wat daarna kwam. 'Abd Allāh b. Sallām – die met de Boodschapper van Allah ﷺ was – zei: 'Beveel hem om zijn hand op te heffen.' Hij hief zijn hand op, en daaronder stond het vers over steniging. Vervolgens beval de Boodschapper van Allah om hen beiden te stenigen.¹³⁷

'Abd Allāh b. 'Umar رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا zei: 'Ik behoorde tot degenen die hen stenigden, en ik zag hem haar beschermen met zijn lichaam tegen de stenen.'¹³⁸

In het jaar 4 AH werd ook al-Ḥusayn, de kleinzoon van de Profeet ﷺ, geboren. Al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar zei in het boek *Al-Iṣāba*: 'Al-Ḥusayn b. 'Alī b. Abī Ṭālib b. 'Abd al-Muṭṭalib b. Hāshim b. 'Abd Manāf al-Hāshimī. Abū 'Abd Allāh. De kleinzoon en oogappel van de Boodschapper van Allah ﷺ. Al-Zubayr en anderen zeiden: "Hij werd geboren in de maand Sha'bān van het jaar 4 AH" Er is ook gezegd dat hij in het jaar 6 AH of in het jaar 7 AH werd geboren [...].'¹³⁹

Het meest waarschijnlijke is dat hij werd geboren in het jaar 4 AH.

5 AH

▪ De gebeurtenis van de laster

In het jaar 5 AH vond de gebeurtenis van de laster plaats waar de moeder der gelovigen 'Ā'isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا van werd beschuldigd. Allah openbaarde haar onschuld met betrekking tot deze laster in Verzen die worden geciteerd in het boek van Allah. Het was zelfs zo dat 'Ā'isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا uit nederigheid zei toen die Edele Verzen werden geopenbaard: 'Ik vond mezelf veel te onbelangrijk dan (te denken) dat Allah over mij spreekt met een bevel dat geciteerd wordt.'¹⁴⁰

Ibn Kathīr zei in zijn *Tafsīr*: 'De geleerden zijn het er allemaal over eens dat degene die haar hierna nog beledigt en haar hierna nog beschuldigt van datgene waarvan zij beschuldigd werd, na datgene wat vermeld is in dit Vers, een ongelovige is, omdat hij de Qur'ān tegengaat.'¹⁴¹

Deze gebeurtenis vond plaats gedurende de militaire expeditie tegen Banū al-Muṣṭaliq in het jaar 5 AH in de maand Sha'bān. Er is ook gezegd dat het plaatsvond in het jaar 6 AH. Banū al-Muṣṭaliq is een substam van Banū Khuzā'a. Al-Muṣṭaliq is hun stamvader. Het wordt ook wel de militaire expeditie van al-Muraysī' genoemd, als toeschrijving aan een waterplaats van hen in die regio die al-Muraysī' genoemd wordt. De Profeet ﷺ trof hen bij deze waterplaats. Het is een plek vanuit de kant van Qudayd in de richting van de kust. Allah versloeg hen. Sommigen van hen werden gedood. De vrouwen en kinderen werden gevangen genomen. Zo ook het grazende vee en de schapen.

Vóór de militaire expeditie tegen Banū al-Muṣṭaliq vond de militaire expeditie van Dūmat al-Jandal plaats in de maand Rabī^c al-Awwal zoals Ibn al-Qayyim¹⁴² en andere geleerden dat stellig hebben verklaard. Dūmat al-Jandal is een dorp dat nog steeds bekend staat onder deze naam tot de dag van vandaag in de regio van al-Jawf.

Vlak na de militaire expeditie tegen Banū al-Muṣṭaliq trouwde de Profeet ﷺ met Juwayriya bint al-Ḥārith رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. Zij behoorde tot de gevangenen van Banū al-Muṣṭaliq. Zij was toegewezen aan Thābit b. Qays رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. Hij stelde een contract met haar op (waarin een bepaald bedrag werd afgesproken in ruil voor haar vrijlating). De Boodschapper van Allah ﷺ vervulde het (bedrag) voor haar en trouwde met haar. Vanwege zijn huwelijk met haar werden honderd gezinnen van Banī al-Muṣṭaliq vrijgelaten uit waardering voor het feit dat zij de schoonfamilie werden van de Boodschapper van Allah ﷺ.¹⁴³ Hij consummeerde het huwelijk met haar.

In hetzelfde jaar (5 AH) trouwde de Profeet ﷺ met Rayḥāna bint Zayd رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. Zij behoorde tot de gevangenen van Banū Qurayza en zij behoorde tot de oorlogsbuit van de Boodschapper van Allah ﷺ. Hij liet haar vrij en trouwde met haar. Dit is de mening die Ibn Abī al-‘Izz heeft gekozen. Een andere groep zei dat zij echter zijn slavin was en dat hij gewoon was geslachtsgemeenschap met haar te hebben als slavin. Ibn al-Qayyim, Ibn Kathīr en anderen achten dit het meest waarschijnlijk.¹⁴⁴ Al-Ṣāliḥī zei: ‘Dit hebben meerdere geleerden stellig verklaard.’¹⁴⁵

6 AH

▪ De militaire expeditie tegen Banū Liḥyān

Vervolgens vond de militaire expeditie tegen Banū Liḥyān plaats in de maand Jumādā al-Ūlā van het jaar 6 AH volgens de correcte mening, zoals al-Ḥāfiẓ Ibn Kathīr dat gezegd heeft in zijn boek *Al-Fuṣūl*.¹⁴⁶ Deze militaire expeditie gold als vergelding vanwege de mannen van al-Rajī'. Hij trof Banū Liḥyān aan terwijl zij zich hadden gevestigd in de bergtoppen, dus hij liet hen en keerde terug. Er vond geen strijd plaats.

Daarna verrichtte de Profeet ﷺ de smeekbede voor regen (*al-istisqā'*). Ibn al-Athīr zei: 'In dat jaar (6 AH) werden de mensen getroffen door droogte. De Boodschapper van Allah ﷺ verrichtte de smeekbede voor regen, waarna er vervolgens regen naar hen toe kwam.'¹⁴⁷ Ibn al-Qayyim vermeldde in zijn boek *Zād al-ma'ād* dat de Profeet ﷺ de smeekbede voor regen deed in enkele van zijn veldslagen tegen de afgodenaanbidders zonder een bepaald jaar te specificeren. Hij zei: 'Hij (d.w.z. de Boodschapper van Allah ﷺ) verrichtte de smeekbede voor regen in enkele van zijn veldslagen nadat de afgodenaanbidders eerder bij het water waren dan hij. Hierdoor werden de moslims getroffen met dorst. Zij klaagden bij de Boodschapper van Allah ﷺ. Enkele hypocrieten zeiden: "Als hij een profeet zou zijn dan zou hij de smeekbede voor regen verrichten voor zijn volk zoals Mūsā de smeekbede voor regen verrichtte voor zijn volk." Dat bereikte de Profeet ﷺ, waarop hij zei: "Hebben zij dat echt gezegd? Wellicht zal jullie Heer jullie water te drinken geven." Vervolgens spreidde hij zijn beide handen en verrichtte hij een smeekbede. Hij

legde zijn handen niet neer en bleef doorgaan met het verrichten van zijn smeekbede totdat de wolken hen overschaduwden en het ging regenen. De stroom water vulde de vallei, waarna de mensen vervolgens dronken en zij hun dorst lesten.¹⁴⁸

Abū 'Awāna heeft deze overlevering overgeleverd in zijn *Ṣaḥīḥ* op gezag van 'Ā'isha bint Sa'd b. Abī Waqqāṣ op gezag van haar vader رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.¹⁴⁹

Enkele nachten na de militaire expeditie tegen Banū Liḥyān vond de militaire expeditie van Dhū Qarad plaats. Ibn Kathīr zei in *Al-Fuṣūl*: 'Een aantal nachten na zijn aankomst in Medina viel 'Uyayna b. Ḥiṣn met Banū 'Abd Allāh b. Ghatafān de melkkamelen van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ aan die zich bevonden in al-Ghāba (het bos ten noordwesten van Medina). Hij dreef de kamelen samen en doodde de hoeder, die behoorde tot de Ghifār-stam. Ze namen zijn vrouw.

De eerste die waakzaam was en oplette voor hen was Salama b. 'Amr b. al-Akwa' al-Aslamī رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. Vervolgens ging hij te voet op zoek naar hen, en niemand was hem voorgegaan. Dus toen hij ze tegenkwam, begon hij pijlen op ze af te schieten. Hij zei:

'Neem deze (pijlen)! Ik ben Ibn al-Akwa' en vandaag is de dag dat de verachtelijken zullen vergaan.'

Hij bracht het meeste terug van wat in hun handen was.

Toen de schreeuw om hulp Medina bereikte, trok de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ er op uit met een groep ruiters. Ze kwamen aan bij Salama b. al-Akwa' رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ en haalden de kamelen terug. De

Profeet ﷺ bereikte een waterbron genaamd Dhū Qarad. Hij offerde een kameel die was teruggehaald en verbleef een dag en een nacht. Vervolgens keerde hij terug naar Medina.¹⁵⁰

De Profeet ﷺ werd verhinderd om de 'Umra te verrichten toen hij op weg ging naar Mekka als bedevaartganger. Dat vond plaats in het jaar 6 AH tijdens de militaire expeditie van al-Hudaybiya, aangezien de Profeet ﷺ er op uit trok met iets meer dan duizend van zijn Metgezellen. Het was niet mogelijk voor hen om de 'Umra te verrichten op deze reis. Zij sloten vrede met Quraysh onder een aantal voorwaarden en zij spraken af dat het verrichten van de 'Umra vanaf het komende jaar zou plaatsvinden. De Profeet ﷺ had geen 'Umra verricht in deze militaire expeditie. Deze wapenstilstand tussen de Profeet ﷺ en de afgodenaanbidders wordt beschouwd als één van de geweldige overwinningen, zoals Ibn Mas'ūd رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ en anderen dat gezegd hebben.¹⁵¹

■ De Eed van al-Ridwān

Vóór de Vrede van al-Hudaybiya vond de Eed van al-Ridwān plaats. Dit gebeurde nadat de Profeet ﷺ 'Uthmān رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ naar Mekka had gestuurd om te onderhandelen met de afgodenaanbidders over zijn 'Umra. Toen de moslims het bericht ontvingen dat 'Uthmān رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ was gedood, liet de Profeet ﷺ de edele Metgezellen de eed afleggen om te strijden. Deze eed wordt de Eed van al-Ridwān genoemd. Over deze eed is de volgende Uitspraak van Allah geopenbaard:

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾

Voorzeker, Allah was tevreden met de gelovigen toen zij de eed bij jou (o Muḥammad) aflegden onder de boom. Hij wist wat zich in hun harten bevond. Daarom zond Hij de rust op hen neer en Hij beloonde hen met een nabije overwinning. [Sūra al-Fath (48): 18]

In dit jaar (6 AH) consummeerde de Profeet ﷺ het huwelijk met Rayḥāna bint Zayd رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, zoals eerder is vermeld, en zoals is vermeld dat Ibn al-Qayyim heeft onderzocht dat zij behoorde tot zijn slavinnen en dat zij geen echtgenote van hem was.

▪ De verplichting van de grote bedevaart (*al-ḥajj*)

De grote bedevaart (*al-ḥajj*) werd in het jaar 6 AH verplicht gesteld. Hierover bestaat meningsverschil onder de geleerden. Al-Ḥāfiẓ Ibn Kathīr zei in *Al-Fuṣūl*: 'De grote bedevaart (*al-ḥajj*) werd verplicht gesteld in het jaar 6 AH volgens de mening van sommige geleerden, en in het jaar 9 AH volgens de mening van andere geleerden. Men zei ook dat het in het jaar 10 AH verplicht werd gesteld, maar dat is vreemd. Nog vreemder dan dat is wat Abū al-Ma'ālī heeft vermeld in *Al-Nihāya* als mening van sommige Shāfi'ī-geleerden, dat de grote bedevaart (*al-ḥajj*) verplicht werd gesteld vóór de Emigratie.'¹⁵²

7 AH

▪ De verovering van Khaybar

De verovering van Khaybar vond plaats in het jaar 7 AH. Dit is de mening van de meerderheid van de geleerden. Ibn al-Qayyim zei in zijn boek *Zād al-ma'ād*: 'Mūsā b. 'Uqba zei: "Toen de Boodschapper van Allah ﷺ was gearriveerd in Medina na al-Ḥudaybiya

verbleef hij daar ongeveer twintig dagen. Vervolgens trok hij ten strijde richting Khaybar. Allah had hem Khaybar beloofd toen de Profeet ﷺ in al-Hudaybiya was." En Mālik zei: "De verovering van Khaybar vond plaats in het jaar 6 AH." De meerderheid van de geleerden is van mening dat het in het jaar 7 AH plaatsvond.¹⁵³

Ook werd in het jaar 7 AH het getemde ezelvlees en het tijdelijk huwen van vrouwen (*mut'at al-nisā'*) verboden verklaard. Dat vond plaats op de dag van de Slag bij Khaybar. Daarover bestaan meerdere overleveringen waaronder in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken op gezag van 'Alī b. Abī Ṭālib رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: 'Dat de Profeet ﷺ het Mut'a-huwelijk verbood op de dag van Khaybar, alsook (het eten van) het getemde ezelvlees.'¹⁵⁴

Vervolgens huwde de Profeet ﷺ met Umm Ḥabība Ramla bint Abī Sufyān رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. Al-Najāshī, de heerser van Ethiopië, was degene die de bruidsschat voor haar betaalde namens de Profeet ﷺ. Ibn al-Qayyim zei in *Zād al-ma'ād*: 'Vervolgens huwde hij Umm Ḥabība. Haar naam is Ramla bint Abī Sufyān Ṣakhr b. Ḥarb al-Qurashiyya al-Umawiyya رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. Er is ook gezegd dat haar naam Hind is. Hij huwde haar terwijl zij als emigrante in Ethiopië was. Hij gaf haar een bruidsschat van vierhonderd dinar afkomstig van al-Najāshī. Zij werd van daaruit naar hem toe gebracht.'¹⁵⁵

Nadat Khaybar was veroverd in het jaar 7 AH werd de Profeet ﷺ vergiftigd. Een joodse vrouw schonk een schaap waarin gif was gestopt. De overlevering die daarover gaat is overgeleverd in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken vanuit een overlevering van Anas b. Mālik رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ en anderen.¹⁵⁶

Vervolgens verkoos de Profeet ﷺ Ṣafīyya bint Ḥuyayy رضي الله عنها voor zichzelf. Zij behoorde tot de gevangenen van Khaybar als oorlogsbuit, waarna zij zich bekeerde tot de Islam. De Profeet ﷺ bevrijdde haar en huwde haar. De overlevering die daarover gaat is overgeleverd in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken vanuit een overlevering van Anas b. Mālik رضي الله عنه.¹⁵⁷

Vervolgens kwam Umm Ḥabība رضي الله عنها en kwamen degenen die als emigranten in Ethiopië waren achtergebleven, onder wie Ja'far b. Abī Tālib رضي الله عنه. De Profeet ﷺ zei tegen Ja'far:

*'Ik weet niet of ik verheugder ben met de aankomst van Ja'far of met de verovering van Khaybar?'*¹⁵⁸

Vervolgens huwde de Profeet ﷺ Maymūna bint al-Ḥārith al-Hilāliyya رضي الله عنها. Zij was de laatste vrouw met wie de Profeet ﷺ trouwde. Hij trouwde niet meer na haar. Ibn al-Qayyim zei in *Zād al-ma'ād*: 'Vervolgens huwde hij Maymūna bint al-Ḥārith al-Hilāliyya رضي الله عنها. Zij was de laatste vrouw met wie de Profeet ﷺ trouwde. Hij trouwde met haar in Mekka nadat hij uit de gewijde staat ging van de Compenserende 'Umra ('umrat al-qaḍā') volgens de correcte opinie.'¹⁵⁹

Vlak voor de verovering van Khaybar bekeerde Abū Hurayra رضي الله عنه zich tot de Islam. Hij kwam naar de Profeet ﷺ in Khaybar terwijl hij de slag gemist had.¹⁶⁰

Na de Slag bij Khaybar vond de welbekende Compenserende 'Umra plaats. Nadat de Profeet ﷺ was teruggekeerd vanuit Khaybar naar Medina verbleef hij daar tot aan de maand

Dhū al-Qa'da. In deze maand ging de Profeet ﷺ op weg als bedevaartganger om de Compenserende 'Umra te verrichten waarvoor hij vrede had gesloten met Quraysh. Hij ging op weg totdat hij Mekka bereikte, verrichtte de 'Umra en maakte de rondgang om de Ka'ba. Vervolgens ging hij uit de gewijde staat van zijn 'Umra.¹⁶¹

Nadat de Profeet ﷺ terugkeerde van al-Hudaybiya zond hij in de maand al-Muḥarram – één van de vier heilige maanden – een aantal boodschappers van onder zijn edele Metgezellen naar de koningen. Eenieder van hen had een brief bij zich voor één van de koningen. Hij zond 'Amr b. Umayya al-Ḍamrī naar al-Najāshī, Dihya al-Kalbī naar Caesar, de keizer der Byzantijnen, 'Abd Allāh b. Hudhāfa al-Sahmī naar Kistrā en Hātib b. Abī Balta'a naar al-Muqawqis. Hij zond ook anderen dan hen. Moge Allah tevreden zijn met hen allen.¹⁶²

Op gezag van Anas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ is overgeleverd 'dat de Profeet ﷺ brieven schreef naar Kistrā, naar Caesar, naar al-Najāshī en naar iedere potentaat om hen uit te nodigen naar Allah, de Verhevene.'¹⁶³

De koning van Alexandrië, al-Muqawqis, schonk Māriya al-Qibṭiyya aan de Profeet ﷺ in de maand al-Muḥarram in het jaar 7 AH, toen de brief van de Profeet ﷺ naar hem toe kwam. Hij sprak het goede en kwam dicht bij de zaak, maar hij bekeerde zich niet tot de Islam. Hij schonk Māriya aan de Profeet ﷺ.

8 AH

▪ De militaire expeditie naar Mu'ta

In het jaar 8 AH vond de militaire expeditie naar Mu'ta plaats. Ibn Kathīr zei: 'In de maand Jumādā al-Ākhira 8 AH zond de Profeet ﷺ de bevelhebbers naar Mu'ta, een dorp in het land van de Levant, als vergelding voor de moslims die daar waren gedood.'¹⁶⁴

De Profeet ﷺ vertelde zijn Metgezellen wat er gebeurde gedurende die expeditie, zoals is vermeld in *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* op gezag van Anas b. Mālik رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, die zei: 'De Boodschapper van Allah ﷺ hield een preek en zei: "Zayd رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ nam het vaandel, maar hij werd gedood. Vervolgens nam Ja'far رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ het vaandel, maar hij werd gedood. Vervolgens nam 'Abd Allāh b. Rawāḥa رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ het vaandel, maar hij werd gedood." Hij zei dit terwijl zijn beide ogen tranen lieten. "Vervolgens nam Khālīd b. al-Walīd رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ het vaandel zonder als commandant te zijn aangesteld, waarna Allah hem de overwinning schonk. En het zou mij niet behagen - of hij zei: - het zou hen niet behagen om bij ons te zijn."¹⁶⁵

▪ De verovering van Mekka

In de maand Ramaḍān 8 AH¹⁶⁶ werd het heilige land Mekka al-Mukarrama veroverd. Allah heeft deze verovering op meerdere plekken in de Qur'ān vermeld, waaronder de Uitspraak van Hem:

﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيكَ أَعْظَمُ
دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا﴾

Degenen onder jullie die uitgaven vóór de overwinning (d.w.z. vóór de verovering van Mekka) en (die) strede(n), zijn niet gelijk (aan degenen die daarna uitgaven en strede(n)). Zij zijn hoger in rang dan degenen die daarna uitgaven en strede(n). [Sūra al-Hadīd (57): 10]

▪ De Slag bij Hunayn

Na de inname van Mekka vond de Slag bij Hunayn plaats, zoals de mensen met kennis over de biografieën en de veldslagen hebben vermeld in hun schrijfwerken.¹⁶⁷ Deze slag wordt ook wel de Slag bij Awṭās genoemd. Dit zijn twee plekken tussen Mekka en al-Ṭā'if. De slag werd dus genoemd naar de plek waar hij plaatsvond. Deze slag wordt ook de Slag van Hawāzin genoemd, omdat zij degenen waren die kwamen om de Boodschapper van Allah ﷺ te bevechten.¹⁶⁸

▪ De belegering van al-Ṭā'if

Vervolgens vond de belegering van al-Ṭā'if plaats in de maand Shawwāl 8 AH, aangezien de Profeet ﷺ terugkeerde van Hunayn en Mekka niet binnentrad voordat hij naar al-Ṭā'if toe ging. Hij belegerde hen. Zij boden weerstand en waren ondoordringbaar. De Profeet ﷺ keerde terug zonder dat er sprake was geweest van strijd.¹⁶⁹

In de maand Dhū al-Qa'da verrichtte de Profeet ﷺ de kleine bedevaart (*al-ʿumra*) vanuit al-Ji'irāna, een plek tussen Mekka en al-Ṭā'if. Het ligt dicht bij Mekka. De Profeet ﷺ verbleef daar iets meer dan tien nachten¹⁷⁰ om vervolgens van daaruit de kleine bedevaart te verrichten. Toen de Boodschapper van Allah ﷺ zijn 'Umra had afgesloten vertrok hij naar Medina. Hij

liet 'Attāb b. Asīd رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, die op dat moment onder de twintig jaar oud was,¹⁷¹ achter als verantwoordelijke over Mekka.¹⁷²

In het jaar 8 AH overleed zijn dochter Zaynab رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا aan het begin van het jaar. Vervolgens werd zijn zoon Ibrāhīm geboren aan het eind van het jaar.¹⁷³

De moeder der gelovigen Sawda رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا gaf haar dag en nacht aan de moeder der gelovigen 'Ā'isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, om de tevredenheid van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ te verzoeken en met hem te blijven. Imam al-Tirmidhī heeft overgeleverd in zijn *Jāmi'* vanuit een overlevering van Ibn 'Abbās رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, die zei: 'Sawda رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا vreesde dat de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ haar zou scheiden, waarop zij zei: "Scheid niet van mij, maar behoud mij (als jouw vrouw) en schenk mijn dag aan 'Ā'isha رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا," waarna hij dat deed. Vervolgens werd het volgende geopenbaard:

﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾

Dan is er geen zonde voor hen indien zij onderling tot een verzoening komen en de verzoening is beter. [Sūra al-Nisā' (4): 128]¹⁷⁴

De preekstoel (*al-minbar*) waarop de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ preken hield werd gebouwd op een duidelijke plek in de moskee. Ibn al-Athīr zei: 'In het jaar 8 AH werd de preekstoel van de Boodschapper van Allah صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ gebouwd waarop hij vervolgens preken hield. Hij was eerder gewoon om preken te houden op een boomstam. Vervolgens jammerde de boomstam totdat de mensen zijn geluid hoorden. De Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ daalde af naar de boomstam en

legde zijn hand op de boomstam, waarna de boomstam stil werd. Het was de eerste preekstoel die gebouwd werd in de (periode van de) Islam.¹⁷⁵

Het is vermeld in *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* op gezag van Jābir b. ‘Abd Allāh (رضي الله عنه) dat een vrouw van onder de Helpers zei tegen de Boodschapper van Allah ﷺ: ‘O Boodschapper van Allah! Zal ik niet iets voor jou maken waar je op kunt zitten, want ik heb een slaaf die timmerman is?’ Hij (d.w.z. de Boodschapper van Allah ﷺ) antwoordde: ‘Indien jij wenst.’ Hij (d.w.z. Jābir رضي الله عنه) zei: ‘Dus zij bouwde voor hem een preekstoel. Toen het vrijdag was, ging de Profeet ﷺ zitten op de preekstoel die was gebouwd. Daarop schreeuwde de palmboom waarbij de Profeet ﷺ gewoon was om preken te houden totdat hij op het punt stond om te barsten. Vervolgens daalde de Profeet ﷺ af, greep de palmboom en omhelsde hem. De palmboom begon te kermen als een kind dat tot zwijgen wordt gebracht totdat hij tot rust kwam. Hij (d.w.z. de Profeet ﷺ) zei: “Het huilde vanwege datgene wat het gewoon was om te horen aan religieuze kennis.”¹⁷⁶

‘Attāb b. Asīd (رضي الله عنه) leidde de grote bedevaart met de mensen. Ibn Ḥajar zei in *Al-Iṣāba*: ‘Hij (d.w.z. ‘Attāb رضي الله عنه) bekeerde zich tot de Islam op de dag van de verovering (van Mekka). De Profeet ﷺ gaf hem de leiding over Mekka toen hij naar Ḥunayn marcheerde en verder ging. Er is ook gezegd dat de Profeet ﷺ hem pas de leiding gaf (over Mekka) nadat hij terugkeerde van al-Ṭā’if. Hij leidde de grote bedevaart met de mensen in het jaar van de verovering.’¹⁷⁷ En Ibn Kathīr zei: ‘Hij was de eerste van de moslimgezagdragers die de mensen leidde in de grote bedevaart.’¹⁷⁸

9 AH

■ De Slag bij Tabūk

In het jaar 9 AH vond de Slag bij Tabūk plaats. Al-Hāfiz Ibn Kathīr zei in *Al-Fuṣūl*: 'Allah عَزَّوَجَلَّ zei:

﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ (٢٩)

Bestrijd degenen die niet in Allah en in de Laatste Dag geloven en (degenen) die dat wat Allah en Zijn Boodschapper hebben verboden niet verbieden en die niet de ware religie aanhangen onder degenen aan wie het Boek is gegeven, totdat zij gedwongen al-Jizya betalen en nederig zijn. [Sūra at-Tawba (9): 29]

Toen Allah dit vers aan Zijn Boodschapper ﷺ openbaarde gaf de Boodschapper van Allah ﷺ de inwoners van Medina en de bedoeïenen in de omgeving de opdracht om de Jihad te verrichten. Hij lichtte hen in over de invasie van de Romeinen (Byzantijnen). Dat was in de maand Rajab van het jaar 9 AH. De Profeet ﷺ ging zelden op expeditie zonder zijn doel te verhullen, behalve deze expeditie. Hij legde deze expeditie duidelijk aan hen uit, zodat zij zich zouden voorbereiden, vanwege de grote sterkte en omvang van de vijandelijke macht. Dat was op het moment dat de vruchten rijp werden, in een onvruchtbaar jaar. Dus de moslims bereidden zich

daar op voor. [...] Toen hij daar (in Tabūk) aankwam, trof de Profeet ﷺ geen enkele tegenstander aan. Hij was van mening dat het binnenvallen van de Levant dit jaar moeilijk voor hen zou worden. Daarom besloot hij om terug te keren.¹⁷⁹

Toen de Profeet ﷺ terugkeerde van Tabūk, brak hij 'de moskee van schadelijkheid' (*masjid al-dirār*) af, om zodoende de schadelijkheid omwille waarvan deze moskee gebouwd was op te heffen.

En in het jaar 9 AH leidde Abū Bakr رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ de mensen in de grote bedevaart. Daar reciteerde 'Alī رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ Sūra al-Barā'a (al-Tawba):

﴿بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۝١﴾

Vrijstelling van Allah en Zijn Boodschapper (is er) voor degenen onder de afgodenaanbidders met wie jullie een verbond hebben gesloten. [Sūra al-Tawba (9): 1]

De Profeet ﷺ verklaarde resoluut dat geen enkele afgodenaanbidder (*mushrik*) meer de grote bedevaart zou verrichten, en geen enkele naakte persoon de rondgang (*tawāf*). Dit omdat de aanhangers van afgoderij in hun eerdere toestand waren gebleven met betrekking tot de grote bedevaart.

In de twee *Ṣaḥīḥ*-boekwerken is overgeleverd vanuit een overlevering van Abū Hurayra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, die zei: 'Abū Bakr رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ zond mij in deze bedevaart samen een groep aankondigers die hij had gezonden op de dag van het offeren om in Mina aan te kondigen dat na dit jaar geen afgodenaanbidder de grote bedevaart meer zal verrichten, en

dat geen naakte personen de rondgang om het Huis van Allah meer zouden verrichten. Vervolgens zond de Boodschapper van Allah ﷺ 'Alī b. Abī Tālib رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ en hij beval hem om hardop in het openbaar Sūra Barā'a te reciteren.' Abū Hurayra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ zei: 'Dus 'Alī رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ reciteerde hardop Sūra Barā'a met ons op de Dag van het Offer (yawm al-naḥr) voor de mensen in Mina, en dat na dit jaar geen afgodenaanbidder meer de grote bedevaart zou verrichten, en geen naakte personen meer de rondgang om het Huis (van Allah) zouden verrichten.'¹⁸⁰

Abū Bakr en 'Alī رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ deden dat op bevel van de Boodschapper van Allah ﷺ.

In datzelfde jaar kwamen de delegaties. Dat jaar wordt daarom ook wel 'het jaar van de delegaties' genoemd, vanwege de vele delegaties die naar de Profeet ﷺ toe kwamen. Delegatie na delegatie opeenvolgend. Ibn Kathīr zei: 'Er kwamen dit jaar en de jaren daarop verschillende delegaties achtereenvolgens bij de Boodschapper van Allah ﷺ. Zij gaven zich over aan de Islam en traden in groepen toe tot de Religie van Allah, zoals de Verhevene zei:

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۚ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝﴾

Als de hulp van Allah en de overwinning komt. En jij (o Muḥammad) de mensen de Religie van Allah in groepen ziet binnentreden. Verheerlijk dan jouw Heer met lofuitingen en vraag Hem om vergiffenis. Voorwaar, Hij is de Meest Berouwaanvaardende. [Sūra al-Naṣr (110): 1-3]

De Boodschapper van Allah ﷺ zond Mu'ādh b. Jabal رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ naar Jemen samen met Abū Mūsā al-Ash'arī رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

Hij zond ook boodschappers naar de koningen van de verschillende landen om hen uit te nodigen naar de Islam. De uitnodiging verspreidde zich, het woord was verheven, de waarheid was gekomen en de valsheid was verdwenen.

﴿إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ (٨١)

Waarlijk, de valsheid zal (zeker) verdwijnen. [Sūra al-Isrā' (17): 81]¹⁸¹

Het is overgeleverd in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken dat de Profeet ﷺ zwoer een maand lang bij zijn vrouwen weg te blijven. Toen er negenentwintig dagen waren verstreken ging hij ofwel in de ochtend of in de namiddag (naar zijn vrouwen). Er werd tegen hem gezegd: 'U hebt gezworen dat u een maand lang niet naar uw vrouwen zou gaan.' Daarop zei hij: *'De maand heeft negenentwintig dagen.'*¹⁸²

Vervolgens kondigde de Profeet ﷺ het overlijden van al-Najāshī aan nadat zijn Metgezellen hem hadden ingelicht over zijn overlijden. De Profeet ﷺ bad voor hem in Medina het dodengebed van de afwezige. Al-Najāshī was de koning van Ethiopië naar wie de edele Metgezellen waren geëmigreerd. Hij bood hen onderdak, hij ondersteunde hen en hij onthaalde hen gastvrij.

In de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken is vermeld dat de Boodschapper van Allah ﷺ het overlijden van al-Najāshī aankondigde op dezelfde

dag als waarop al-Najāshī kwam te overlijden. De Boodschapper van Allah ﷺ ging naar de gebedsplaats en maakte een rij met de mensen. Vervolgens verrichtte hij de Takbīr vier maal.¹⁸³

10 AH

▪ Het overlijden van zijn zoon Ibrāhīm

De zoon van de Boodschapper van Allah ﷺ genaamd Ibrāhīm overleed in het jaar 10 AH. Ibn Ḥajar zei in *Al-Iṣāba*: 'Ibrāhīm, de zoon van de meester der mensheid, Muḥammad b. 'Abd Allāh b. 'Abd al-Muṭṭalib b. Hāshim ﷺ. Zijn moeder was Māriya al-Qibṭiyya رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا. Zij beviel van hem in de maand Dhū al-Ḥijja in het jaar 8 AH. [...] Hij overleed in het jaar 10 AH.'¹⁸⁴

In hetzelfde jaar (10 AH) bekeerde de edele Metgezel Jarīr b. 'Abd Allāh al-Bajalī رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ zich tot de Islam. Al-Wāqidī verklaarde stellig dat Jarīr رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ de Profeet ﷺ bezocht in het jaar 10 AH, en dat de Profeet ﷺ hem naar Dhū al-Khalaṣa zond.¹⁸⁵

▪ De afscheidsbedevaart

De Profeet ﷺ verrichtte de afscheidsbedevaart (*ḥajjat al-wadā'*) in dit laatste jaar (10 AH). Het werd de afscheidsbedevaart genoemd omdat de Profeet ﷺ afscheid nam van zijn Metgezellen in deze bedevaart. Hij zei in deze bedevaart: 'Ik weet niet of ik na deze bedevaart van mij nog een bedevaart zal verrichten.'¹⁸⁶ Zijn bedevaart was gecombineerd (*qārin*) volgens de meest correcte opinie onder de geleerden.

De betekenis van 'gecombineerd' (*qārin*) is dat hij de grote bedevaart (*al-ḥajj*) en de kleine bedevaart (*al-ʿumra*) combineerde door de Talbiyya¹⁸⁷ voor beide tegelijkertijd te verrichten, en hij bracht zijn offerdier (voor de slacht).

Ibn al-Qayyim zei in *Zād al-maʿād*: 'Hij ging gecombineerd (*qārin*) in de gewijde staat (*al-ihrām*) vanwege meer dan twintig authentieke overleveringen die dat expliciet vermelden.'¹⁸⁸

Vervolgens vermeldde Ibn al-Qayyim deze overleveringen en verduidelijkte hij wie in deze kwestie een fout heeft gemaakt.

Het staan bij 'Arafa viel dit jaar op een vrijdag. Het is overgeleverd in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken op gezag van 'Umar b. al-Khaṭṭāb رضي الله عنه dat een joodse man tegen hem zei: 'O leider der gelovigen! Een Vers in jullie Boek dat jullie reciteren, als deze aan ons als groep joden was geopenbaard, dan zouden wij die dag als feestdag nemen!' 'Umar رضي الله عنه zei: 'Welk Vers?' De jood zei:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾

'Vandaag heb Ik jullie Religie voor jullie vervolmaakt en heb Ik Mijn Gunst voor jullie volledig gemaakt en heb Ik de Islam voor jullie als Religie gekozen. [Sūra al-Mā'ida (5): 3]'

'Umar رضي الله عنه zei: 'Wij kenden die dag en de plek waar het werd geopenbaard aan de Profeet صلى الله عليه وسلم, terwijl hij stond bij 'Arafa op een vrijdag.'¹⁸⁹

Dus op die dag werd dit edele Vers geopenbaard:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾

Vandaag heb Ik jullie Religie voor jullie vervolmaakt en heb Ik Mijn Gunst voor jullie volledig gemaakt en heb Ik de Islam voor jullie als Religie gekozen. [Sūra al-Mā'ida (5): 3]

Zoals is vermeld in de eerder genoemde overlevering die is vastgelegd in de twee Ṣaḥīḥ-boekwerken op gezag van 'Umar b. al-Khaṭṭāb رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. Het was een blijde tijding die de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ aan zijn Metgezellen verkondigde op die dag, aangezien de Verhevene voor hen hun Religie had vervolmaakt. Zij hebben dus geen andere religie dan deze Religie nodig. Noch hebben zij een andere profeet dan hun Profeet (Muḥammad) صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ nodig.

Rayḥāna رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا overleed nadat de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ van de grote bedevaart was teruggekomen. Eerder is vermeld dat zij behoorde tot datgene wat Allah hem had geschonken van onder de gevangenen van Banū Qurayza. Zij behoorde tot zijn concubines en slavinnen en niet tot zijn echtgenotes.

Al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar zei in *Al-Iṣāba*: 'Zij overleed zestien maanden vóór het overlijden van de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Men zei ook (dat zij overleed) nadat de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ was teruggekeerd van de afscheidsbedevaart.'¹⁹⁰

De negen overgebleven vrouwen van de Profeet ﷺ leefden een tijd na hem. Ibn al-Qayyim zei in zijn boek *Zād al-ma'ād*: 'Er bestaat geen meningsverschil over het feit dat de Profeet ﷺ overleed terwijl hij negen vrouwen achterliet en hij zijn tijd verdeelde over acht van hen.'¹⁹¹ Dat wil zeggen: uitgezonderd Sawda رضي الله عنها. Zij was zijn vrouw, maar zij schonk haar nacht aan 'Ā'isha رضي الله عنها.

11 AH

▪ Het overlijden van de Profeet ﷺ

De Profeet ﷺ overleed in de voormiddag op een maandag in de maand Rabī' al-Awwal. De twee Shaykhs (al-Bukhārī en Muslim) hebben overgeleverd op gezag van Anas b. Mālik رضي الله عنه:

'Dat Abū Bakr رضي الله عنه hen voorging in het gebed tijdens de aandoening van de Boodschapper van Allah ﷺ waaraan hij overleed, totdat op een maandag, terwijl zij in rijen stonden voor het gebed, de Boodschapper van Allah ﷺ het gordijn opende van het huis. Hij keek naar ons terwijl hij stond. Zijn gezicht was als het perkament van een Muṣḥaf (kopie van de Qur'ān). Vervolgens glimlachte de Boodschapper van Allah ﷺ opgewekt. Wij waren verbijsterd uit vreugde, terwijl wij in het gebed waren, door de verschijning van de Boodschapper van Allah ﷺ. Abū Bakr رضي الله عنه deed een stap achteruit om de rij te bereiken. Hij dacht dat de Boodschapper van Allah ﷺ naar buiten was gekomen om te bidden. De Boodschapper van Allah ﷺ wees met zijn hand dat zij het gebed moesten voltooien. De Boodschapper van Allah ﷺ ging weer terug het huis binnen en trok het gordijn dicht. De Boodschapper van Allah ﷺ overleed op die dag.'¹⁹²

Zijn leeftijd was drieënzestig jaar. Het is overgeleverd in de twee *Ṣaḥīḥ*-boekwerken op gezag van 'Ā'isha: 'Dat de Profeet ﷺ overleed op drieënzestigjarige leeftijd.'¹⁹³ En het is overgeleverd in *Ṣaḥīḥ Muslim* op gezag van Anas رضي الله عنه, die zei: 'De Boodschapper van Allah ﷺ overleed op drieënzestigjarige leeftijd, en Abū Bakr رضي الله عنه overleed op drieënzestigjarige leeftijd, en 'Umar رضي الله عنه overleed op drieënzestigjarige leeftijd.'¹⁹⁴

▪ De begrafenis van de Profeet ﷺ

De Boodschapper van Allah ﷺ werd begraven in het huis van 'Ā'isha رضي الله عنها, op de plek van zijn overlijden, omdat het van hem is bevestigd in de overlevering dat hij zei: *'Een profeet zal niet begraven worden behalve op de plek waar hij overlijdt.'*¹⁹⁵ Daarom werd hij daar begraven. Het is overgeleverd in de twee *Ṣaḥīḥ*-boekwerken op gezag van 'Ā'isha رضي الله عنها dat zij zei: 'De Boodschapper van Allah ﷺ was gewoon om (tijdens zijn ziekte) te vragen (naar mijn dag): "Waar zal ik vandaag zijn? Waar zal ik morgen zijn?" Hij vond het lang duren tot het de dag van 'Ā'isha رضي الله عنها was. Toen het mijn dag was, nam Allah zijn ziel weg tussen mijn nek en mijn borst. Hij werd begraven in mijn huis.'¹⁹⁶

En al-Tirmidhī heeft overgeleverd in *Al-Shamā'il*, en al-Nasā'ī in *Al-Sunan al-kubrā* met een authentieke keten van overlevertaars op gezag van Sālim b. 'Ubayd – één van de metgezellen van al-Ṣuffa – رضي الله عنه die zei: 'De Boodschapper van Allah ﷺ viel flauw toen hij ziek was, en vervolgens werd hij weer wakker...' Hij vermeldde een lange overlevering waarin werd vermeld dat de mensen tegen Abū Bakr رضي الله عنه zeiden: 'O Metgezel van de Boodschapper van Allah! Wordt de Boodschapper van Allah begraven?' Hij zei: 'Ja.' Zij zeiden: 'Waar?' Hij zei: 'Op de plek waarop Allah zijn ziel heeft genomen,

want Allah heeft zijn ziel slechts op een goede plek genomen.' Zo wisten zij dat hij reeds de waarheid had gesproken.¹⁹⁷

De duur van de ziekte van de Profeet ﷺ waaraan hij zou komen te overlijden was (ongeveer) twaalf of zestien dagen. Ibn Kathīr zei in *Al-Fuṣūl*: 'Hij bleef twaalf dagen lang pijn lijden. Er is ook gezegd: Veertien dagen.'¹⁹⁸

Al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar zei in *Fatḥ al-Bārī*: 'Er is een meningsverschil over de duur van zijn ziekte. De meerderheid is van mening dat het dertien dagen was. Er is ook gezegd één dag extra en ook is er gezegd één dag minder. [...] Er is ook gezegd dat het tien dagen was.'¹⁹⁹

Hiermee komt deze gezegende biografie over het leven van de meest edele van de schepping, onze Profeet Muḥammad ﷺ ten einde. Moge Allah de Ṣalāt en de Salām schenken aan hem, zijn familie, zijn Metgezellen en eenieder die hen volgt in goedheid tot aan de Dag des Oordeels.

Noten

¹ Al-Hākim heeft overgeleverd in *Al-Mustadrak* (nr. 4239), op gezag van Ibn 'Abbās رضي الله عنه, die zei: 'De Profeet صلى الله عليه وسلم werd geboren in het Jaar van de Olifant.' Al-Hākim zei: 'Een authentieke overlevering volgens de voorwaarde van de twee Shaykhs (al-Bukhārī en Muslim), maar zij hebben hem niet opgenomen.' Al-Dhahabī zei: 'Volgens de voorwaarde van Muslim.' Al-Albānī heeft hem ook authentiek verklaard in *Ṣaḥīḥ al-Sīra* (blz 13), en zie: *Al-Ṣaḥīḥa* (nr. 3152).

² Ibn Ishāq, *Al-Sīra al-Nabawiyya* (1/99); Al-Hākim, *Al-Mustadrak* (2/603). Hij zei: 'Een authentieke overlevering volgens de voorwaarde van Muslim, maar zij (d.w.z. al-Bukhārī en Muslim) hebben hem niet opgenomen.' Al-Albānī heeft hem goed (ḥasan) verklaard in *Ṣaḥīḥ al-Sīra* (blz. 13), en zie: *Al-Silsila al-ṣaḥīḥa* (nr. 3152).

³ *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1162).

⁴ Al-Suhaylī, *Al-Rawḍ al-unuf* (2/159).

⁵ Zie: Al-Suhaylī, *Al-Rawḍ al-unuf* (2/160); en Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (1/76).

⁶ Ibn Ishāq, *Al-Sīra al-Nabawiyya* (1/124).

⁷ Zie: *Zād al-ma'ād* (1/83); *Subul al-hudā wa-l-rashād* (1/465).

⁸ Zie: Ibn Hishām, *Al-Sīra al-Nabawiyya* (2/177-179).

⁹ *Sīrat Ibn Hishām* (1/181).

¹⁰ Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (3/413). Authentiek verklaard door al-Albānī in *Ṣaḥīḥ al-Sīra* (blz. 17), en zie: *Al-Ṣaḥīḥa* (nr. 1545, 1546).

¹¹ *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 162).

¹² Ibn Hajar, *Fath al-Bārī* (7/205)

¹³ Al-Ṣāliḥī, *Subul al-hudā wa-l-rashād* (2/82)

¹⁴ Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (2/23).

¹⁵ Ibn Hishām, *Al-Sīra al-Nabawiyya* (1/182-183).

¹⁶ Ibn Hanbal, *Al-Musnad* (nr. 23017).

¹⁷ *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 976).

¹⁸ Ibn Hishām, *Al-Sīra al-Nabawiyya* (1/183).

¹⁹ Zie: Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (3/432); en Ibn Hishām, *Al-Sīra al-*

Nabawiyya (1/195).

²⁰ Ibidem.

²¹ De Levant: In het Arabisch: Al-Shām. Dit is het gebied wat tegenwoordig ongeveer de landen Syrië, Libanon, Palestina en Jordanië omvat.

²² Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl fī sirat al-Rasūl* (blz. 57).

²³ *Jāmi' al-Tirmidhī* (nr. 3620).

²⁴ Ibn Hajar, *Fath al-Bārī* (8/716).

²⁵ Al-Hākim, *Al-Mustadrak* (2/616); al-Bayhaqī, *Dalā'il al-Nubuwwa* (2/24); al-Albānī, *Ṣaḥīḥ al-Sīra* (blz. 31).

²⁶ Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl fī sirat al-Rasūl* (blz. 58).

²⁷ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 3818); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 2435).

²⁸ Ibn Sa'd, *Al-Ṭabaqāt* (1/133).

²⁹ Ibn 'Abd al-Barr, *Al-Istī'āb* (4/486).

³⁰ Ibn Hajar, *Fath al-Bārī* (7/162).

³¹ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 4240, 4241); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1759).

³² *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 3623, 6286); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 2450).

³³ Ibn Hishām, *Al-Sīra al-Nabawiyya* (1/210).

³⁴ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 3829); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 340).

³⁵ Ibn Hishām, *Al-Sīra al-Nabawiyya* (1/214-215).

³⁶ Ibn Hanbal, *Al-Musnad* (nr. 15504). Al-Albānī zei in *Ṣaḥīḥ al-Sīra* (blz. 45): 'De keten van overleveraars is goed.'

³⁷ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 3902); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 2351).

³⁸ *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1162).

³⁹ Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (1/77-78).

⁴⁰ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 3); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 160, 161).

⁴¹ Ibn Hishām, *Al-Sīra al-Nabawiyya* (1/262).

⁴² Al-Suhaylī, *Al-Rawḍ al-unuf* (3/13).

⁴³ Ibn Hanbal, *Al-Musnad* (nr. 17480); Ibn Mājah, *Al-Sunan* (nr. 462); en al-Hākim, *Al-Mustadrak* (3/217).

⁴⁴ Al-Albānī, *Al-Silsila al-Ṣaḥīḥa* (nr. 841).

⁴⁵ Ibn al-Jawzī, *Ṣifat al-ṣafwa* (1/85). En zie: Muṭahhar b. Ṭāhir al-Maqdisī, *Al-Bad' wa-l-tārīkh* (4/144); en al-Maqrīzī, *Imtā' al-asmā'* (5/6).

⁴⁶ Overgeleverd door Aḥmad in *Al-Musnad* (nr. 2977); al-Tirmidhī (nr. 3324), en hij zei: 'Een goede authentieke overlevering.' Authentiek verklaard door al-Albānī.

- ⁴⁷ Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (1/86).
- ⁴⁸ Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (1/97-98).
- ⁴⁹ Zie: Ibn 'Abd al-Barr, *Al-Istī'āb* (1/271); Ibn Hajar, *Al-Iṣāba* (2/620).
- ⁵⁰ Zie voor de reden voor zijn bekering tot de Islam: Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (3/28-29).
- ⁵¹ Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (4/304).
- ⁵² *Sīrat Ibn Hishām* (1/416).
- ⁵³ Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (4/316); al-Bayhaqī, *Dalā'il al-Nubuwwa* (2/252-253).
- ⁵⁴ Ibn al-Jawzī, *Ṣifat al-ṣafwa* (1/108).
- ⁵⁵ Ibn Kathīr, *Tafsīr al-Qur'ān al-'Aẓīm* (7/290); en zie: *Sīrat Ibn Hishām* (2/444-447).
- ⁵⁶ Ibn al-Jawzī, *Ṣifat al-ṣafwa* (1/35).
- ⁵⁷ Het verhaal van de Nachtreis en de Hemelvaart is in zijn geheel vermeld in de twee *Ṣaḥīḥ*-boekwerken vanuit de overlevering van Abū Dharr رضي الله عنه: *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 3342); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 263).
- ⁵⁸ Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl fī sīrat al-Rasūl* (blz. 69).
- ⁵⁹ Zie: Ibn Hishām, *Al-Sīra al-Nabawiyya* (2/452-454).
- ⁶⁰ Ibidem.
- ⁶¹ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 3893); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1709).
- ⁶² Ibn Kathīr, *al-Bidāya wa-l-nihāya* (4/443-444); Ibn Ḥanbal, *Al-Musnad* (nr. 2506). De bewoording is als volgt: 'De Profeet صلى الله عليه وسلم is geboren op een maandag, hij werd profeet op een maandag, hij kwam te overlijden op een maandag, hij is vertrokken als emigrant vanuit Mekka naar Medina op een maandag, hij kwam aan in Medina op een maandag en hij hief de Zwarte Steen op een maandag.' In de keten van overleveraars zit 'Abd Allāh b. Lahī'a, die zwak is verklaard.
- ⁶³ Ibn Hajar heeft het van hem overgeleverd in *Al-Fath* (7/236); en al-Ṣāliḥī in *Subul al-hudā wa-l-rashād* (3/360).
- ⁶⁴ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 3902); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 2351).
- ⁶⁵ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 3935); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 685).
- ⁶⁶ Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (4/526).
- ⁶⁷ Ibn Kathīr, *Tafsīr al-Qur'ān al-'Aẓīm* (4/212-216).
- ⁶⁸ *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1398).
- ⁶⁹ Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (4/516).
- ⁷⁰ Volgens Mazyad was het een verblijfplaats voor kamelen.

⁷¹ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 3932).

⁷² Zie: Al-Sāḥilī, *Subul al-hudā wa-l-rashād* (3/506). Hij heeft het overgeleverd uit een werk van al-Dhahabī waarin hij *Al-Rawḍ al-unuf* heeft samengevat, getiteld *Bulbul Al-Rawḍ*.

⁷³ Al-Bukhārī, *Al-Adab al-mufrad* (nr. 451). De keten van overleveraars is authentiek verklaard door Shaykh al-Albānī in *Ṣaḥīḥ Al-Adab al-mufrad* (nr. 352).

⁷⁴ Al-Sāḥilī, *Subul al-hudā wa-l-rashād* (2/524).

⁷⁵ Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (3/63).

⁷⁶ Overgeleverd door al-Bukhārī (nr. 3937, 5072).

⁷⁷ Zie: Ibn Hajar, *Fath al-Bārī* (7/224).

⁷⁸ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 3894); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1422).

⁷⁹ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 604); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 377).

⁸⁰ Ibn Sa'd, *Al-Ṭabaqāt* (1/246).

⁸¹ Overgeleverd door Abū Dāwud (nr. 499); al-Tirmidhī (nr.189); en Ibn Mājah (nr. 706). Goed verklaard door al-Albānī.

⁸² Al-Khaṭīb al-Baghdādī, *Al-Jāmi' li-akhlāq al-rāwī* (nr. 1590).

⁸³ Al-Khaṭīb al-Baghdādī, *Al-Jāmi' li-akhlāq al-rāwī* (nr. 1591).

⁸⁴ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr.3949); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1254). Aan het einde ervan is vermeld: 'Ik zei: "Welke ervan was de eerste?" Hij zei: "Al-'Usayra of al-'Ushayr."'

⁸⁵ Ibn Hajar, *Fath al-Bārī* (7/280-281).

⁸⁶ Ibn Hajar zei: 'Het is een bekende grote berg te Yanbu'. Ibidem.

⁸⁷ Ibn Hajar, *Fath al-Bārī* (1/122). En zie: Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (5/45).

⁸⁸ Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl* (blz. 88).

⁸⁹ Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (5/52).

⁹⁰ *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1779).

⁹¹ Al-Ṭabarī, *Tārīkh al-umam wa-l-mulūk* (2/18).

⁹² Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (5/54).

⁹³ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 3065); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 2875).

⁹⁴ Zie: Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (5/311).

⁹⁵ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 2089); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1979).

⁹⁶ Overgeleverd door Imam Aḥmad in zijn *Musnad* (nr. 3310).

⁹⁷ Zie: Ibn Hishām, *Al-Sīra al-Nabawiyya* (1/804).

⁹⁸ Zie: Ibn Hishām, *Al-Sīra al-Nabawiyya* (1/808-811).

⁹⁹ Ibn al-Athīr, *Usd al-ghāba* (1/29).

- ¹⁰⁰ Qarqarat al-Kudr: Een waterplaats in de buurt van Khaybar.
- ¹⁰¹ Zie: Ibn Hishām, *Al-Sīra al-Nabawiyya* (1/804-806).
- ¹⁰² Zie: Al-Wāqidī, *Al-Maghāzī* (1/181-182); en Ibn Sa'd, *Al-Ṭabaqāt* (2/30-31).
- ¹⁰³ Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (5/302).
- ¹⁰⁴ Zie: Ibn Hishām, *Al-Sīra al-Nabawiyya* (1/807-808).
- ¹⁰⁵ Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl* (blz. 230).
- ¹⁰⁶ Overgeleverd door al-Bukhārī in zijn *Ṣaḥīḥ* (5122).
- ¹⁰⁷ Ibn Hishām, *Al-Sīra al-Nabawiyya* (1/281).
- ¹⁰⁸ Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (3/219).
- ¹⁰⁹ Zie: Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (5/454); Idem, *Al-Fuṣūl* (blz. 119-120).
- ¹¹⁰ Ibn Hajar, *Al-Iṣāba* (2/534-535).
- ¹¹¹ Zie: *Sīrat Ibn Hishām* (2/993).
- ¹¹² Zie: *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī ma'a Faṭḥ al-Bārī* (7/330).
- ¹¹³ Zie: *Sīrat Ibn Hishām* (2/793-797); en Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (5/533-549).
- ¹¹⁴ Ibn Hajar, *Al-Iṣāba* (13/426-427).
- ¹¹⁵ *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 918).
- ¹¹⁶ Ibn Hajar, *Al-Iṣāba* (13/427).
- ¹¹⁷ Zie: Ibn Hajar, *Al-Iṣāba* (13/417); en *Subul al-hudā wa-l-rashād fī sīrat khayr al-'ibād* (12/108).
- ¹¹⁸ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 7420).
- ¹¹⁹ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 1420); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 2452).
- ¹²⁰ *Sīrat Ibn Hishām* (2/1017); Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (5/573-578).
- ¹²¹ Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl* (blz. 135-136).
- ¹²² Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (3/269).
- ¹²³ Ibn Ḥazm, *Jamāmi' al-sīra* (blz. 185). En zie: Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl* (blz. 136).
- ¹²⁴ Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl* (blz. 137-140). Ingekort.
- ¹²⁵ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 2813, 4117, 4122); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1769).
- ¹²⁶ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 946, 4119), en de bewoording is van hem; en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1770) met de bewoording 'al-zuhr'.
- ¹²⁷ Zie: Ibn Kathīr, *Al-Bidāya wa-l-nihāya* (5/559).
- ¹²⁸ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 4128); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1816).
- ¹²⁹ Zie: Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (3/252-254).
- ¹³⁰ Zie: Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl fī sīrat al-Rasūl* (blz. 130-131).

- ¹³¹ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 4132, 4133); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 839).
- ¹³² Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (250-252). Lichtjes ingekort.
- ¹³³ Ibn al-Athīr, *Usd al-ghāba* (1/29).
- ¹³⁴ Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl* (blz. 157).
- ¹³⁵ Zie: *Fath al-Bārī* (1/432); en Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (3/258-259).
- ¹³⁶ Ibn al-Athīr, *Usd al-ghāba* (1/29); en zie: al-Maqrizī, *Imtā' al-asmā'* (1/202).
- ¹³⁷ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 3635, 6841); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1699) en de bewoording is van hem.
- ¹³⁸ Ibidem.
- ¹³⁹ Ibn Hajar, *Al-Iṣāba* (2/547).
- ¹⁴⁰ Overgeleverd door al-Bukhārī (nr. 4141, 7500).
- ¹⁴¹ Ibn Kathīr, *Tafsīr al-Qur'ān al-'Azīm* (6/31-32).
- ¹⁴² Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (3/256).
- ¹⁴³ Zie: Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl* (blz. 154).
- ¹⁴⁴ Zie: Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (1/113); en Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl* (blz. 238-239).
- ¹⁴⁵ Al-Ṣāliḥī, *Subul al-hudā wa-l-rashād* (12/138).
- ¹⁴⁶ Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl* (blz. 151).
- ¹⁴⁷ Ibn al-Athīr, *Usd al-ghāba* (1/29).
- ¹⁴⁸ Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (1/458).
- ¹⁴⁹ *Ṣaḥīḥ Abī 'Awāna* (nr. 2514).
- ¹⁵⁰ Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl* (blz. 151-152).
- ¹⁵¹ Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl* (blz. 159-161).
- ¹⁵² Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl* (blz. 206).
- ¹⁵³ Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (3/316).
- ¹⁵⁴ Overgeleverd door al-Bukhārī (nr. 5115); en Muslim (nr. 1407).
- ¹⁵⁵ Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (1/109).
- ¹⁵⁶ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 2617); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 2190).
- ¹⁵⁷ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 371); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1365).
- ¹⁵⁸ Overgeleverd door al-Ṭabarānī in *Al-Mu'jam al-kabīr* (22/100, nr. 244). Al-Albānī zei in *Al-Silsila al-Ṣaḥīḥa* (6/335): 'De keten van overlevertaars is goed (*jayyid*).'
- ¹⁵⁹ Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (1/113).
- ¹⁶⁰ Zie: *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 2827).
- ¹⁶¹ Zie: *Sīrat Ibn Hishām* (2/1196-1199).

- ¹⁶² Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (1/119-124).
- ¹⁶³ Overgeleverd door Muslim (nr. 1774).
- ¹⁶⁴ Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl fī sīrat al-Rasūl* (blz. 170).
- ¹⁶⁵ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 3063).
- ¹⁶⁶ Zie: *Sīrat Ibn Hishām* (2/1229).
- ¹⁶⁷ Zie: *Sīrat Ibn Hishām* (2/1283).
- ¹⁶⁸ Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (3/465).
- ¹⁶⁹ Zie: *Sīrat Ibn Hishām* (2/1330).
- ¹⁷⁰ Zie: *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 4319).
- ¹⁷¹ Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (1/126).
- ¹⁷² Zie: *Sīrat Ibn Hishām* (2/1352-1353).
- ¹⁷³ Zie: Ibn Hajar, *Al-Iṣāba* (13/415, 1/337); al-Dhahabī, *Tārīkh al-Islām* (blz. 621).
- ¹⁷⁴ Overgeleverd door al-Tirmidhī in zijn *Jāmi'* (nr. 3040). Al-Tirmidhī zei: 'Een goede zeldzame overlevering! De keten van overleveraars is goed verklaard door Ibn Hajar in *Al-Iṣāba* (13/506).
- ¹⁷⁵ Ibn al-Athīr, *Uṣd al-ghāba* (1/30); en zie: al-Dhahabī, *Tārīkh al-Islām* (blz. 621).
- ¹⁷⁶ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 2095).
- ¹⁷⁷ Ibn Hajar, *Al-Iṣāba* (7/62).
- ¹⁷⁸ Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl fī sīrat al-Rasūl* (blz. 189).
- ¹⁷⁹ Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl fī sīrat al-Rasūl* (blz. 190-192).
- ¹⁸⁰ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 4655); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1347).
- ¹⁸¹ Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl* (blz. 196).
- ¹⁸² *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 1910); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1085), vanuit de overlevering van Umm Salama رضي الله عنها.
- ¹⁸³ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 1245); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 951).
- ¹⁸⁴ Ibn Hajar, *Al-Iṣāba* (1/337).
- ¹⁸⁵ Ibn Hajar, *Al-Iṣāba* (2/190-191).
- ¹⁸⁶ Overgeleverd door Muslim (nr. 1297) vanuit de overlevering van Jābir b. 'Abd Allāh رضي الله عنه.
- ¹⁸⁷ Talbiyya: De uitspraak van de bedevaartganger in gewijde staat: 'Labbayka Allāhumma labbayka. Labbayka lā sharīka laka labbayka. Inna al-ḥamda wa-l-ni'mata laka wa-l-mulk. Lā sharīka laka.'
- ¹⁸⁸ Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (2/107-122).
- ¹⁸⁹ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 45); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 3017).

¹⁹⁰ Ibn Hajar, *Al-Iṣāba* (13/402-403).

¹⁹¹ Ibn al-Qayyim, *Zād al-ma'ād* (1/114).

¹⁹² *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 4448); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 419), en de bewoording is van hem.

¹⁹³ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 3536, 4466); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 2349).

¹⁹⁴ *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 2348).

¹⁹⁵ Overgeleverd door Imam Aḥmad in *Al-Musnad* (nr. 27), vanuit de overlevering van Abū Bakr al-Ṣiddīq رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

¹⁹⁶ *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 1389); en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 2443).

¹⁹⁷ Al-Tirmidhī, *Al-Shamā'il* (nr. 397); al-Nasā'ī, *Al-Sunan al-kubrā* (7119).

¹⁹⁸ Ibn Kathīr, *Al-Fuṣūl* (blz. 201).

¹⁹⁹ Ibn Hajar, *Fath al-Bārī* (8/129).

Voor meer informatie over de biografie van de Profeet
Muhammad ﷺ, extra studiemateriaal, lessen en
audiofragmenten, scan de onderstaande QR-code:

السيرة النبوية

DE PROFETISCHE BIOGRAFIE (*al-sīra al-nabawiyya*), soms afgekort tot 'de Biografie' (*al-sīra*), beschrijft het levensverloop van de meest edele der schepping, onze Profeet Muḥammad ﷺ, vanaf zijn geboorte tot aan zijn overlijden. De biografie omvat zijn leven vóóordat hij als profeet en boodschapper werd gezonden en daarna. Ook beschrijft het zijn leven in Mekka en zijn leven in Medina na zijn emigratie. Het behelst zijn huwelijken met zijn echtgenoten. Het omvat de veldslagen waaraan hij heeft deelgenomen en de expedities die hij heeft bevolen.

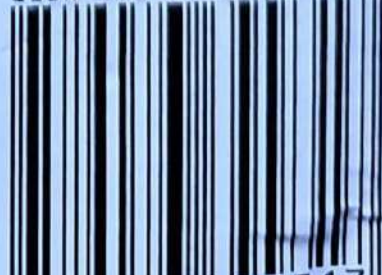
In dit boek zullen de belangrijkste gebeurtenissen uit het leven van de Profeet Muḥammad ﷺ op chronologische wijze aan bod komen, gebaseerd op erkende bronnen van betrouwbare moslimgeleerden. Het doel is om hiermee een toegankelijke biografie te produceren die qua omvang niet te uitvoerig is, noch te beperkt. Een biografie die makkelijk te begrijpen is voor iemand die voor het eerst over het leven van de Profeet ﷺ leest, en voor degenen die hun kennis over de Profetische Biografie (op hoofdlijnen) willen opfrissen. Daarnaast kan het beschouwd worden als een perfecte inleiding tot het bestuderen van de uitgebreidere biografiewerken.

UITGEVERIJ ISLAMPLANNING

🌐 www.islamplanning.nl

✉ info@islamplanning.nl

ISBN 978-90-833993-1-7

9 789083 399317